

บทที่ ๕

ลักษณะเด่นในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของกึ่งฉัตร

นวนิยายของกึ่งฉัตรเป็นที่นิยมของผู้่านทั่วไปมาอย่างต่อเนื่องยาวนาน อีกทั้งยังมีผู้นำมาสร้างเป็นละครโทรทัศน์เป็นจำนวนหลายเรื่องด้วยกัน ดังนั้น หลังจากวิเคราะห์ลักษณะของนวนิยายในแนวสืบสวนสอบสวนของกึ่งฉัตรในด้านองค์ประกอบและกลวิธีการประพันธ์ในบทที่ ๓ และ บทที่ ๔ ไปแล้ว พบว่านวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของกึ่งฉัตรในแต่ละส่วนต่างก็มีลักษณะที่ดึงดูดใจผู้อ่านได้มากมาย ในบทที่ ๕ นี้ ผู้วิจัยจึงจะประมวลลักษณะเด่นของนวนิยายในแนวสืบสวนสอบสวนของกึ่งฉัตรทั้งในด้านองค์ประกอบของนวนิยายและกลวิธีการประพันธ์ จากการวิจัยสามารถสรุปลักษณะเด่นของนวนิยายในแนวสืบสวนสอบสวนของกึ่งฉัตรได้ดังนี้

๕.๑ โครงเรื่อง

ในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของกึ่งฉัตรนั้น โครงเรื่องนับว่ามีความสำคัญเป็นอย่างมาก เนื่องจากโครงเรื่องเป็นสิ่งที่ดึงดูดความสนใจของผู้อ่านได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะเรื่องของการสืบสวนสอบสวน การเกิดอาชญากรรม ที่ต้องสร้างความระทึกขวัญ ตื่นเต้น สนใจใคร่รู้ ดังนั้น กึ่งฉัตรต้องสร้างโครงเรื่องในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนให้มีความสนใจและความน่าติดตาม ลักษณะเด่นของนวนิยายในแนวสืบสวนสอบสวนของกึ่งฉัตรมีส่วนประกอบดังต่อไปนี้

๕.๑.๑ การเปิดเรื่องด้วยปมปัญหาทางอาชญากรรม

การเปิดเรื่อง นับเป็นสิ่งแรกที่ผู้อ่านจะได้พบเมื่ออ่านนวนิยายเรื่องนั้นๆ ถ้าผู้แต่งสามารถเปิดเรื่องได้น่าสนใจเท่าใด ก็สามารถดึงดูดความน่าสนใจของผู้อ่านนับตั้งแต่ต้นได้เร็วมากเท่านั้น การเปิดเรื่องด้วยปมปัญหาทางอาชญากรรมเป็นจุดเด่นของกึ่งฉัตรที่ใช้เกือบทุกเรื่องในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวน ในการเปิดเรื่อง กึ่งฉัตรได้นำเสนอปมปัญหาเกือบจะในทันที เป็นการสร้างความสงสัยใคร่รู้และวางโครงเรื่องในลำดับต่อไปให้ตัวละครเข้าไปสืบค้นความจริง ในขณะเดียวกัน ผู้อ่านจะเริ่มอยากติดตามหาความจริงของปมปัญหาที่นำเสนอ เหมือนหนึ่งมีส่วนร่วมในการสืบสวนสอบสวนไปพร้อมๆกับตัวละคร ทำให้เรื่องมีความน่าสนใจนับแต่เบื้องต้น ดังตัวอย่างจากเรื่อง **พรายปรารถนา** ในตอนต้นเรื่องจะมีข้อความดังต่อไปนี้

ศพของหล่อนถูกพบในเย็นนั้น ไบหน้าคว่าอยู่กับพื้น ดวงตาเหลือกลานด้วยความเจ็บปวดและประหลาดใจ สายวัดสำหรับตัดเสื่อรัดคอรอบคอเล็กๆจนขอบของมันบาดผิวหนังขาวเป็นสีแดงกำ สองมือของหล่อนยังกำอยู่รอบคอ เหมือนพยายามปลดเปลื้องหาทางรอดจนวินาทีสุดท้าย

ไม่มีข่าวของชินโตถูกเคลื่อนย้ายออกจากห้อง ทรัพย์สินมีค่า...ซึ่งมีน้อยเต็มที่ไม่ได้รับการแตะต้อง ประตูห้องไม่มีการจัดแงะ แสดงว่าฆาตกรอาจจะเป็นผู้ตายรู้จัก หรือหล่อนเต็มใจเปิดรับเข้ามาในอพาร์ทเมนท์เอง เพื่อนข้างห้องให้การว่าได้ยินเสียงสามีภรรยาทะเลาะกันในตอนเช้า แต่จับคำไม่ได้ว่าคนทั้งคู่มีปัญหาอะไรกัน

ตำรวจสอบปากคำเครียด ทว่าสามีผู้โศกเศร้าเพียงแต่นั่งเงียบ ไม่ปริปากใดๆ (กึ่งฉัตร, ๒๕๓๘: ๓)

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นได้ว่า กึ่งฉัตรเลือกสร้างเหตุการณ์ในช่วงการเปิดเรื่องของนวนิยายเรื่องนี้ด้วยเรื่องการตายอย่างเป็นทางการเป็นปริศนาของจุลจันทร์ ซึ่งเป็นการตายอย่างมีเงื่อนไข ทั้งนี้เพราะจุลจันทร์ถูกฆาตกรรมในห้องพักของตนเอง โดยถูกสายวัดตัดเสื่อรัดคอจนขาดอากาศ ไม่มีร่องรอยการต่อสู้ดิ้นรนชัดเจนให้เห็น ไม่มีร่องรอยของฆาตกร ทรัพย์สินที่มีอยู่ไม่มากนักก็ไม่สูญหาย และไม่ถูกรื้อค้นหรือถูกเคลื่อนย้าย ซึ่งแสดงว่าทรัพย์สินเงินทองไม่ใช่วัตถุประสงค์ของคนร้าย ไม่มีร่องรอยการจัดแงะ แสดงว่าผู้ตายเต็มใจเปิดประตูให้เอง ซึ่งอาจจะเป็นคนรู้จักคุ้นเคย

นอกจากนี้ยังมีคนได้ยินว่าจุลจันทร์ทะเลาะกับนิมมานผู้เป็นสามีในตอนเช้า เมื่อจุลจันทร์ตาย ทำให้นิมมานกลายเป็นบุคคลแรกที่น่าสงสัยและมีเหตุจูงใจที่ชัดเจนที่สุดในการก่ออาชญากรรมในครั้งนี้ แต่กึ่งฉัตรก็สร้างภาพของนิมมานให้ผู้อ่านรู้สึกว่าเขาเป็นพระเอก แต่เขาก็กลับ “นิ่งเงียบ ไม่ปริปากใดๆ” ความน่าสงสัยดังที่กล่าวมานี้ ส่งผลให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกสงสัยและเกิดความใคร่รู้ถึงเรื่องราวที่เกิดขึ้น ตลอดจนอยากรู้ตัวผู้ร้ายหรือสาเหตุที่ก่ออาชญากรรม จนทำให้อยากติดตามต่อ

ในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของกึ่งฉัตรเรื่องอื่นๆ ก็ใช้วิธีการเดียวกัน แต่มีเนื้อหาของคดีอาชญากรรมที่แตกต่างกันออกไป ได้แก่ เรื่อง **ดั่งไฟใต้ผ้า** เริ่มเรื่องด้วยการที่รุจรวีถูกรถชนอาการปางตายจนทำให้ความจำเสื่อม ทำให้ผู้อ่านอยากรู้ว่าใครเป็นคนร้ายและทำร้ายรุจรวีทำไม ในเรื่อง **ลางลึกลับ** เริ่มเรื่องด้วยการหายตัวไปอย่างลึกลับของอินซึ่งไปทำงานที่ต่างจังหวัดและเป็นคนที่ไม่มีศัตรูใดๆ ทำให้สงสัยว่าเพราะเหตุใดคนที่ไม่เคยมีปัญหาหรือมีเรื่องราวกับใครถึงได้หายตัวไป ในเรื่อง **มายาตวัน** เริ่มเรื่องด้วยความข้องใจในชีวิตที่ไม่เปิดเผยของ

เขตต์ตะวัน ซึ่งเป็นอดีตดาราดังและเจ้าของห้องเสื้อที่มีชื่อเสียง ทำให้สงสัยว่าคนที่มีชื่อเสียงขนาดนี้ แต่เหตุใดกลับไม่มีใครรู้ประวัติเขา เรื่อง **ด้วยแรงอธิษฐาน** เริ่มเรื่องด้วยการที่วราถูกทำร้ายและ ชังจนตายอยู่ในหลุมหลบภัยซึ่งอยู่ในเขตบ้านของกฤตยซึ่งเป็นคนรัก ทำให้เกิดความสงสัยว่าใคร ทำ และทำไปเพื่ออะไร อีกทั้งเหตุการณ์ก็เกิดในบ้านคนรักของวราด้วย เรื่อง **เพรงเงา** เริ่มเรื่อง ด้วยดร.อุดรซึ่งเป็นนักการเมืองและนักธุรกิจที่มีชื่อเสียงและแสนบุญผู้เป็นบุตรชายถูกลอบยิงที่ หน้าบริษัทของตนเอง ทำให้สงสัยว่าใครทำ และทำไปเพื่ออะไร เรื่อง **มนต์จันทร์** เริ่มเรื่องด้วยการตั้งธุรกิจกาสิโนของชมาบนเกาะส่วนตัวในประเทศกัมพูชาและเป็นเรื่องที่กำลังอยู่ในความ สนใจของประชาชนในขณะนั้น เรื่อง **รอยพรหม** เริ่มแนะนำคดีฆ่าข่มขืนพริมโรสและชายหนุ่มที่เป็น ตัวละครสำคัญของเรื่องอยู่ในฐานะผู้ต้องสงสัยและมีความเป็นไปได้ที่จะเป็นฆาตกร ทำให้ ผู้อ่านอยากรู้ตัวฆาตกรในเรื่อง เรื่อง **สืบลับรหัสรัก** เริ่มเรื่องด้วยการตายอย่างมีเงื่อนงำของ ปวารณาซึ่งเข้าไปร่วมอยู่ในลัทธิบูชาดวงอาทิตย์ที่หลอกลวง ทำให้ผู้อ่านอยากรู้ว่าใครฆ่า ปวารณา ฆ่าเพราะอะไร และลัทธิโซเลย์ทำผิดอะไรบ้าง เรื่อง **รหัสหัวใจ** เริ่มเรื่องด้วยเบาะแส การค้ายาเสพติดของนายประยุทธ์ นักธุรกิจวัยกลางคนที่มีบุคลิกดีซึ่งทำธุรกิจส่งออกดอกไม้ ประดิษฐ์ และเรื่อง **แกะรอยรัก** เริ่มเรื่องด้วยการตายอย่างน่าสงสัยของแอนนี่ซึ่งเป็นนักร้องชื่อดัง ทำให้อ่านอยากรู้ว่าแอนนี่ฆ่าตัวตายหรือถูกฆาตกรรม และเพราะอะไร

การเปิดเรื่องมีความสำคัญดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่า การเปิดเรื่องด้วยปมปัญหา อาชญากรรมสอดคล้องกับแนวเรื่องสืบสวนสอบสวนโดยตรงอยู่แล้ว นอกจากนั้น การเปิดเรื่อง นับเป็นสิ่งที่ดึงดูดความสนใจของผู้อ่านเป็นสิ่งแรกๆ ดังนั้นกึ่งฉัตรจึงได้เปิดเรื่องด้วยความน่า ตื่นเต้น ความน่าสงสัย ในคดีอาชญากรรม เป็นการชักจูงและนำไปเข้าสู่ปัญหาของเรื่อง ทำให้ ผู้อ่านเกิดความต้องการในการติดตามเรื่องราวต่อและอาจเสมือนหนึ่งเป็นผู้ร่วมไขความลับหรือ ปริศนาในครั้งนี้ด้วย กึ่งฉัตรได้ใช้วิธีการเปิดเรื่องที่สร้างปมปัญหาหรือเงื่อนงำไว้ในช่วงแรกอยู่ สม่าเสมอ ซึ่งเป็นลักษณะที่ดีและสามารถดึงดูดความสนใจของผู้อ่านอย่างได้ผล

๕.๑.๒ การสร้างความไขว้เขวเกี่ยวกับผู้ก่ออาชญากรรม

ในการดำเนินเรื่องราวต่อจากจุดเปิดเรื่องนั้น กึ่งฉัตรมักเปี่ยมเบนความสงสัยของ ผู้อ่านไปจากคนที่ก่ออาชญากรรมที่แท้จริงและทำให้ผู้อ่านรู้สึกพะวงกับตัวละครตัวอื่นแทน และ กึ่งฉัตรมักสร้างให้มีตัวละครที่เข้าข่ายผู้ต้องสงสัยที่หลากหลายตัว ทำให้ผู้อ่านต้องติดตาม พฤติกรรมที่น่าสงสัยของตัวละครเหล่านั้นอย่างใกล้ชิด การสร้างความไขว้เขว สามารถแบ่งได้ดังนี้

๕.๑.๒.๑ การสร้างบุคลิกของตัวละครบางตัวให้มีลักษณะตรงข้ามกับ พฤติกรรมที่ยังไม่เปิดเผย

การสร้างบุคลิกของตัวละครบางตัวให้มีลักษณะที่ดี น่าชื่นชม ในช่วงแรก ซึ่งตรงข้ามกับพฤติกรรมที่ยังไม่เปิดเผยนั้น ชวนให้ผู้อ่านมีใจนิยมตัวละครเหล่านั้นและมองข้ามว่า อาจจะอยู่ในข่ายผู้ที่น่าสงสัย ในทางตรงกันข้ามก็นำเสนอตัวละครอีกกลุ่มหนึ่งที่มีบุคลิกไปในทางที่ไม่ดี เช่น เป็นคนเอะอะโง่โง่ ชวนให้ผู้อ่านสงสัยว่าอาจมีส่วนพัวพันในคดีอาชญากรรม กลวิธีนี้ เป็นลักษณะที่กึ่งฉัตรนิยมใช้บ่อยครั้งในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของกึ่งฉัตรเกือบทุกเรื่อง ทั้งนี้การสร้างบุคลิกของตัวละครให้ตรงข้ามกับพฤติกรรมที่ยังไม่เปิดเผยนั้น ทำให้ในบางครั้งผู้อ่านอาจมองข้ามความน่าสงสัยของตัวละครเหล่านี้ไป และอาจไปสงสัยในพฤติกรรมของตัวละครตัวอื่นที่แสดงออกในด้านที่ไม่ดีนัก ทำให้การสืบค้นเป็นไปได้ด้วยความยากลำบากมากยิ่งขึ้น จนกระทั่งบุคลิกที่แท้จริงจะมาเปิดเผยในตอนท้ายเรื่อง ตัวละครที่มีพฤติกรรมซ่อนเร้นที่ยังไม่เปิดเผยนั้นมีหลากหลาย ทั้งผู้ชาย ผู้หญิง ผู้ใหญ่ เด็ก และตัวละครเหล่านี้มีโชคนร้ายที่แสดงลักษณะของผู้ร้ายออกมาอย่างเปิดเผยหรือใจแจ้ง ซึ่งผู้วิจัยขอยกตัวอย่างตัวละครเพียงบางตัวดังต่อไปนี้

รุ่งรดี จากเรื่อง ลางลิขิต

รุ่งรดีเป็นตัวละครฝ่ายหญิงที่มีบทบาทสำคัญในเรื่อง (ดังที่ได้วิเคราะห์ไว้อย่างละเอียดในบทที่ ๓ หน้า ๗๘-๘๑) กึ่งฉัตรสร้างให้รุ่งรดีมีบุคลิกภายนอกเป็นหญิงสาวสวยแบบบาง น่ารัก นุ่มนวล รักลูก เอาใจใส่ลูก ดูภายนอกเรียบร้อย อ่อนหวาน อ่อนโยน ช่างเอาอกเอาใจ เป็นแม่บ้านที่ดี คอยดูแลต้อนรับแขกหรือด้วยอัธยาศัยไมตรี รุ่งรดีเป็นคนที่มิมีบุคลิกซ่อนเร้นอย่างแนบเนียน ถ้าดูจากลักษณะหรือพฤติกรรมภายนอก ไม่สามารถบอกความคิดที่ซ่อนอยู่ภายในจิตใจได้ แต่แท้จริงรุ่งรดีเป็นหญิงสาวที่มีอารมณ์เคียดแค้น รุนแรง มีความกตัญญูตั้งแต่วัยเด็กและมีปมในใจเก็บไว้ ซ่อนความเลวร้ายไว้และจะระเบิดอารมณ์ออกมาในบางครั้ง ในช่วงต้นเรื่องจนถึงกลางเรื่อง ผู้อ่านจึงไม่เคยสงสัยรุ่งรดีเลย จนกระทั่งในตอนท้ายเรื่องผู้อ่านจึงได้ทราบว่า รุ่งรดีเป็นฆาตกรเลือดเย็นที่ฆ่าอธินและซ่อนศพไว้ที่ไร่นั่นเอง ในขณะเดียวกัน กึ่งฉัตรก็นำเสนอข้อมูลที่เป็นเหตุจูงใจของรุ่งรดีในการฆาตกรรมที่เป็นเหตุเป็นผล คือ ต้องการสมบัติของเจ้าของไร่

เซน ครอส จากเรื่อง มายาตวัน

เซซุ หรือ เซน ครอส เป็นตัวละครสำคัญตัวหนึ่ง (ดังที่ได้กล่าวไว้แล้ว ในบทที่ ๓ หน้า ๘๕-๘๗) กิ่งฉัตรได้เผยแพร่ข้อมูลเบื้องต้นให้เห็นภาพด้านดีของ เซน ครอส ว่าเขาเป็นชายหนุ่มที่รูปร่างหน้าตาดีและมีบุคลิกดี แต่งกายประณีต แสดงออกถึงความมีฐานะดี ดูเป็นคนมีการศึกษา พูดจาไพเราะ สุภาพ อ่อนโยน มีเสน่ห์ แต่ตัวตนที่แท้จริงของเขาจะปรากฏในตอนท้ายเรื่องว่าเป็นชายหนุ่มที่มีความโหดเหี้ยม ชอบความรุนแรง มีจิตใจที่ซ่อนความริษยา ไม่อยากเห็นใครได้ดีกว่าตน เพราะเขาแข่งดีกับเซตต์วัน ตัวละครเอกของเรื่องมาตั้งแต่วัยเด็กจนกระทั่งในช่วงสุดท้ายของเรื่องผู้อ่านพบว่า เซน ครอส เป็นตัวละครฝ่ายปฏิปักษ์ กล่าวคือ การดำเนินชีวิตของเขาก็เกี่ยวพันกับการทุจริต คือ การค้ายาเสพติด การชักนำนางแบบของเซตต์วันไปเป็นโสเภณี การโจรกรรมข้ามชาติ การลักพาตัว ทำร้ายร่างกาย และฆาตกรรม ทั้งหมดเป็นคดีที่พัวพันกับ เซน ครอส ทั้งสิ้น

ไอริน จากเรื่อง สืบลับรหัสรัก

ไอริน เป็นตัวละครที่ดึงดูดความสนใจของผู้อ่านได้อย่างดี (ดังที่ได้กล่าวไว้แล้วในบทที่ ๓ หน้า ๘๑-๘๕) ไอรินเป็นตัวละครที่มีลักษณะพิเศษคือ รูปร่างหน้าตาภายนอกเป็นเด็กหญิงลูกครึ่ง ผิวขาว ผมน้ำตาลทอง หน้าตาน่ารัก อายุไม่เกินห้าหรือหกขวบ ไอรินเป็นเด็กดี เธอแต่ใจ ช่างเจรจา ปากจืด พูดจาหยาบค้ายและพูดตรง ชอบแก้งคนอื่นแม้จะเป็นผู้ใหญ่ที่แวดล้อมตน ในช่วงแรกผู้อ่านจะไม่สงสัยไอริน เพราะดูเหมือนเป็นเด็กคนหนึ่งและอยู่ในฐานะของลูกสาวของนิโคลัสผู้นำของลัทธิโซเลย์ในประเทศไทย เวลาไอรินทำอะไรจึงดูเหมือนเป็นการกระทำของเด็กที่เอาแต่ใจ ในนวนิยายเรื่องนี้มีเหตุการณ์ของการฆาตกรรม การล่อลวงให้คนเข้าลัทธิ การขโมย การล่องล่เมิตทางเพศ และการวางยา ในตอนท้ายเรื่องจึงเพิ่งจะเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงของไอรินว่า ไอรินเป็นผู้ใหญ่อายุเกือบสามสิบแล้ว แต่ร่างกายที่ผิวดกดีไม่เจริญเติบโตตามอายุ มีนิสัยที่เด็ดขาด ไม่กลัวใคร มีจิตใจที่เหี้ยมโหด สามารถปกป้องร้ายเอาชีวิตผู้อื่นอย่างรุนแรงโดยไม่ตะขิดตะขวงหรือกังวลใจ และในที่สุดผู้อ่านจึงได้ทราบว่า คดีทั้งหลายในเรื่อง ไอรินคือผู้บงการสำคัญในเครือข่ายลัทธิโซเลย์ในประเทศไทยและเป็นผู้ที่สามารถควบคุมแกนนำในลัทธิได้ทุกคน

ศิริสิทธิ์ จากเรื่อง ลางลิขิต

ในนวนิยายเรื่อง **ลางลิขิต** ศิริสิทธิ์เป็นแฝดผู้พี่ของศิริวิทย์ และเป็นผู้มีสิทธิ์ในกองมรดก จึงทำให้ดูมีแรงจูงใจในการกระทำฆาตกรรมหรือกระทำการอื่นๆ เพื่อหวังมรดกจากที่ตนเองได้รับเพียงเล็กน้อย กิ่งฉัตรจัดวางนิยายให้ศิริสิทธิ์ตรงข้ามโดยสิ้นเชิงกับศิริวิทย์ผู้เป็นน้องชายและรุ่งรติผู้เป็นภรรยาของศิริวิทย์ กล่าวคือ ศิริสิทธิ์เป็นคนที่มีลักษณะนิสัยมูทะลุตุตัน กิริยาโฉบเฉี่ยว ชอบเอะอะวอยวาย พูดจาไม่รักษามารยาท นอกจากนั้นกิ่งฉัตรยังวางเรื่องให้ศิริสิทธิ์ปรากฏบทบาทอยู่ในที่เกิดเหตุบ่อยครั้ง ทำให้ผู้อ่านสงสัยว่าศิริสิทธิ์อาจจะเป็นฆาตกรของเรื่อง แต่ในท้ายที่สุด เมื่อเรื่องคลี่คลายลงแล้ว ผู้อ่านจะพบว่าศิริสิทธิ์ก็ไม่ได้เกี่ยวข้องกับเรื่องฆาตกรรมอินเลย อีกทั้งโดยธาตุแท้แล้วเป็นคนดี มีสัจจะ มีน้ำใจ ให้ความช่วยเหลือและความร่วมมือกับผู้อื่นเป็นอย่างดี

นวนิยายในแนวสืบสวนสอบสวนของกิ่งฉัตรในเรื่องอื่น ก็มีลักษณะตัวละครที่มีบุคลิกตรงกันข้ามกับความเป็นจริงแล้วมาเปิดเผยในตอนท้ายเรื่องอยู่อีกหลายตัวด้วยกัน เช่น อัมพา จาก **ตั้งไฟได้น้ำ** ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้ว ตัวละครที่มีพฤติกรรมปกปิดเหล่านี้ ภายนอกมักจะเป็นคนที่ดูมีบุคลิกลักษณะที่ดี พูดจาดี มีความคิด ไม่มีลักษณะเค้าเงื่อนของผู้ร้ายได้ แต่ในความเป็นจริงกลับมีพฤติกรรมที่ตรงกันข้าม ดังเช่น ดร.อุดร จาก เรื่อง **เพรงเงา** อินทิดา จาก เรื่อง **ตั้งไฟได้น้ำ** จตุพล จาก เรื่อง **รอยพรหม** เกริก จาก เรื่อง **พรายปรารถนา** ลำแพง จาก **มนต์จันทร์** เป็นต้น บุคคลที่มีลักษณะดีเหล่านี้ มักเป็นเพราะมีบุคลิกและลักษณะที่ไม่ชวนสงสัย แต่จะไปปรากฏว่า บุคคลทั้งหลายเหล่านี้เป็นผู้ก่อคดีอาชญากรรมและมีเหตุจูงใจที่น่าเชื่อเสมอ

๕.๑.๒.๒ การนำเสนอบุคคลที่น่าสงสัยหลายคนพร้อมกัน

การนำเสนอบุคคลที่น่าสงสัยหลายคนพร้อมกัน ก็เป็นอีกลักษณะหนึ่งที่พบได้บ่อยในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของกิ่งฉัตร โดยบุคคลที่น่าสงสัยหลายคนนี้ต่างก็มีแนวโน้มที่เป็นไปได้ในการก่ออาชญากรรมด้วยกันทั้งสิ้น โดยที่กิ่งฉัตรมักจะให้ข้อมูลบางอย่างแล้วทำให้ผู้อ่านนำไปประมวลเป็นเหตุจูงใจที่น่าเชื่อถือ การนำเสนอบุคคลที่น่าสงสัยหลายคนพร้อมกันนี้ พบได้ในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของกิ่งฉัตรหลายเรื่อง เช่น พรายปรารถนา ลางลิขิต ตั้งไฟได้น้ำ รอยพรหม เป็นต้น ซึ่งผู้วิจัยขอยกตัวอย่างบางเรื่อง ดังต่อไปนี้

ในนวนิยายเรื่อง **พรายปรารถนา** เมื่อจุลจันทรถูกฆ่าตายใน อพาร์ตเมนต์ กิ่งฉัตรได้นำเสนอตัวละครหลายตัวให้ผู้อ่านสงสัย โดยทุกคนมีความเป็นไปได้อย่างพอๆกันที่จะก่อคดี และมีมูลเหตุหรือเหตุจูงใจใจการก่อคดีด้วยกันทั้งสิ้น ดังต่อไปนี้

เด่นภูมิ

ในช่วงครึ่งแรกของเรื่อง กิ่งฉัตรจัดให้เด่นภูมิเป็นชายกลางคนที่มีบุคลิก ลักษณะดี มีการศึกษา มีชาติตระกูล มีฐานะ เป็นเจ้าของบริษัทโฆษณา และดูเป็นหัวหน้าที่มีความเอื้อเฟื้อต่อพนักงานในบริษัท แต่ในตอนกลางเรื่องกิ่งฉัตรก็เริ่มให้ข้อมูลกับผู้อ่านด้วยความคิดหรือคำพูดที่ฟังแล้วแปลกและชวนสงสัย สะกิดใจ ว่าเขาอาจมีส่วนร่วมในคดีอาชญากรรม ดังตัวอย่างที่ว่า

..... คนอย่างเด่นภูมิลงเมื่อรัก เขาให้หมดทั้งใจ เขาทำได้ทุกอย่างเพื่อความรัก ไม่ว่าสิ่งนั้นมันจะถูกผิดดีเลวอย่างไร (กิ่งฉัตร, ๒๕๓๘: ๔๓๕)

..... และถ้าสองคนนั้นไม่ได้โกหกเรื่องผีจุลจันทรล่ะ...เขาว่าคนตายแล้วรู้ทุกอย่าง นั่งฝืนนั้นอาจจะเห็นเขาในวันนั้น มันอาจจะรู้... (กิ่งฉัตร, ๒๕๓๘: ๔๔๓)

“..... ลืมแล้วหรือว่าถ้าฉันไม่ยื่นมือเข้าไปช่วย ปานนี้คุณเด่นภูมิดันดังคนเด่นอาจต้องนอนอยู่ในมุ้งสายบัว กินข้าวแดง อะไรๆที่รู้ว่า ฉันจะพูดจะเล่าให้หมด อย่างนี้ว่าทำอะไรไปใครไม่รู้นะภูมิ ตั้งแต่เรื่องอดีตจนถึงเรื่องที่คุณเพิ่งทำไปสด ๆร้อน ๆ.....” (กิ่งฉัตร, ๒๕๓๘: ๔๓๘)

จากตัวอย่างที่ยกมาข้างต้น เด่นภูมิเป็นผู้ชายและแต่งงานแล้วกับวิรตี ในภาพแรกดูเหมือนเด่นภูมิเป็นคนมีหลักมีฐานะ น่าเชื่อถือ จนกระทั่งกลางเรื่องถึงได้ค้นพบว่าในจิตเบื้องลึกเขาเป็นเกย์และรักนิมมานผู้เป็นเพื่อนสนิทมาตั้งแต่วัยเด็ก ดังนั้นเมื่อนิมมานแต่งงานกับจุลจันทร เด่นภูมิจึงมีความรู้สึกอิจฉาริษยาจุลจันทรที่มาขวางทางรัก เมื่อนิมมานมารักกับกิรณา กิ่งฉัตรก็วางบทบาทให้เด่นภูมิไปทำร้ายกิรณาโดยแกลังปลอมตัวไปขับรถชนกิรณา ทำให้เด่นภูมิตกอยู่ในข่ายผู้ต้องสงสัยในคดีอาชญากรรมจุลจันทรมากขึ้นไปตามลำดับ

วิริตี

วิริตี เป็นภรรยาของเด่นภูมิ มีรูปร่างที่ใหญ่ เป็นคนแต่งตัวนำสมัยออกแนวเปิดเผย แต่งหน้าจัด พูดจาไม่เกรงใจ กิ่งฉัตรได้ปูพื้นฐานของวิริตีเข้ามาตั้งแต่ตอนต้นเรื่องว่า วิริตีเป็นผู้หญิงที่ขี้อิจฉาริษยา และแสดงให้เห็นว่าวิริตีเคยรักนิมมานมาก่อนที่จะแต่งงานกับเด่นภูมิ ในระหว่างดำเนินเรื่อง กิ่งฉัตรให้ข้อมูลหลายประการว่าวิริตีเกี่ยวข้องโดยตรงกับการฆาตกรรมจุลจันทร์ ทำให้วิริตีมีส่วนน่าสงสัย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“คุณต่างหากที่ต้องกั้วฉันทน์ภูมิ คุณก็รู้ว่าฉันทน์อาจ...อาจทำได้ทุกอย่าง...ถ้าฉันไม่พอใจ!” เด่นภูมินิ่งอึ้งไป เขารู้ดีถึงความร้ายกาจของภรรยา รู้ดีว่าเมื่อหล่อนต้องการอะไร...หล่อนต้องได้ ได้โดยไม่สนใจว่าจะต้องเสียงหรือแลกอะไรบ้าง (กิ่งฉัตร, ๒๕๓๘: ๑๘๗)

..... เพื่อนสองคนยิ้มให้แก่กัน มีเพียงผู้หญิงคนเดียวในโต๊ะเท่านั้นที่นั่งตาลูกวาว หมดความอยากทั้งการสนทนาและอาหารไปจนสิ้น! (กิ่งฉัตร, ๒๕๓๘: ๓๔๒)

..... “เดือนแล้วนะ เดือนแล้วว่าย่ายุ่งกับนิม เฮอะ...นั่งเด็กโง่ อยากแสหาเรื่องนัก ระวังตัวไว้ให้ดีเถอะ อาจจะไม่ให้เห็นฝนปีหน้า อ้อ...แล้วถ้าเกิดอะไรขึ้นอย่าโทษใครล่ะ ต้องโทษตัวแกเองที่สะเออะไปยุ่งกับนิม!” (กิ่งฉัตร, ๒๕๓๘: ๓๕๕)

จากตัวอย่างที่กล่าวมาข้างต้น วิริตี เป็นภรรยาตามกฎหมายของเด่นภูมิ และเป็นเพื่อนกับนิมมาน วิริตีอิจฉาจุลจันทร์ที่ได้รับความรักจากนิมมานด์ ทั้งๆที่จุลจันทร์มีฐานะต่ำต้อยกว่าเธอมาก ต่างจากเธอซึ่งไม่เคยได้รับความรักจากเด่นภูมิเลย วิริตีจึงมักหาโอกาสพูดจาเสียดสี ทำร้ายจิตใจจุลจันทร์อยู่ตลอดเวลา หลังจากที่จุลจันทร์เสียชีวิต วิริตีก็เข้ามาสนิทสนมกับนิมมานอีกครั้งหนึ่ง และในช่วงดำเนินเรื่องวิริตีก็เข้ามาติดต่อคบหากับนิมมานอยู่บ่อยๆ ส่วนนิมมานก็ตามใจวิริตีอย่างเห็นได้ชัด การกระทำของวิริตีทำให้ผู้อ่านรู้สึกว้าวเธออาจกำลังลงใจให้นิมมานกลับมาคบหาชอพบอกกับเธออีกครั้ง ในขณะที่เดียวกันวิริตีก็กีดกันภริยาซึ่งเป็นคนรักคนใหม่ของนิมมานด้วย นอกจากนั้นวิริตียังมีกริยาและคำพูดที่ชวนให้สงสัยได้ทั้งสิ้น การที่วิริตีทำตัวเป็นปฏิปักษ์กับผู้หญิงทุกคนที่นิมมานรักตลอดเวลา อีกทั้งยังคอยตามติดนิมมานไม่ห่างอยู่เสมอ ทำให้ผู้อ่านคิดว่าวิริตีอาจต้องการแย่งนิมมานมาก็ได้

นิมมาน

นิมมาน เป็นสามีมอง จุลจันทร์ อาศัยอยู่ด้วยกันสองคนเพียงลำพังใน อพาร์ทเมนท์ ในวันที่จุลจันทร์เสียชีวิตนั้น ในตอนเช้านิมมานทะเลาะกับจุลจันทร์อย่างหนัก ทั้งนี้ เนื่องจากความแตกต่างของทั้งสอง กล่าวคือ นิมมานเป็นลูกนายพล เคยอยู่สุขสบาย ส่วนจุลจันทร์ เป็นลูกสาวทหารรับใช้ในบ้าน เมื่อมาแต่งงานกันการดำเนินชีวิตของบุคคลทั้งสองจึงไม่สอดคล้องกัน นิมมานจึงเป็นบุคคลแรกๆที่น่าสงสัยนับตั้งแต่ตอนต้นเรื่อง อีกทั้งยังมีคำพูดที่ชวนให้สงสัยในตัว นิมมานมากขึ้น ทั้งๆที่การดำเนินเรื่องบ่งบอกว่านิมมานเป็นตัวละครเอกฝ่ายชายของเรื่อง แต่ความ น่าสงสัยก็ยังคงมีอยู่ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“นายกับรติก็รู้ว่าฉันเป็นคนมีแผล แผลหนักด้วย พอมีเงาะอะไรโฉบ มากี่สะดุ้ง กลัวแผลเก่ามันจะเปิดขึ้นอีก” (กิ่งฉัตร, ๒๕๓๘: ๓๔๐)

..... “ไหนๆก็พูดแล้ว ฉันก็จะเอ่ยให้จบ ถ้ายังรักตัวเอง อยู่ให้ห่างนิม ไว้” หล่อนยิ้มเหยียดใส่ตาคนฟัง “ผู้ชายคนนั้นอันตรายกว่าที่หล่อน คิดไว้เยอะนะแม่หนู อันตรายมาก และถ้าเธอไม่เชื่อ...เกิดอะไรขึ้นมา อย่า มาร้องคร่ำครวญทีหลังแล้วกัน!” (กิ่งฉัตร, ๒๕๓๘: ๑๔๓)

จากการที่ห้องที่จุลจันทร์ถูกพบเป็นศพไม่มีร่องรอยถูกจัดแะ ไม่มีการ ขโมยทรัพย์สิน ไม่มีการต่อสู้ขัดขืน อีกทั้งสีหน้าแววตาของจุลจันทร์ก่อนเสียชีวิต มีร่องรอยของ ความประหลาดใจ ไม่อยากจะทำเชื่อในสิ่งที่เกิดขึ้น ดังนั้นจึงเป็นไปได้ว่านิมมานอาจเป็นผู้ร้าย โดยที่ จุลจันทร์เต็มใจเปิดประตูให้นิมมานเข้ามาในห้องอีกครั้งหลังจากที่ทะเลาะกันในตอนเช้า

นายพลนคร

“พีเกริกเป็นพยานเท็จให้คุณพ่อ พีเกริกไม่ได้อยู่กับท่านในช่วงที่จันทร์ ถูกฆ่าตาย เพราะผมเป็นลูกที่รู้จักพ่อผมดีสิครับ ถึงได้แน่ใจ คุณพ่อเป็นคน รักแรงเกลียดแรง อาฆาตแรงด้วย ใครคิดเป็นศัตรูกับท่าน คุณพ่อไม่ ปล่อยแน่ และผมรู้...รู้อยู่ในใจลึกๆตลอดว่าเป็นฝีมือของคุณพ่อ ผมเคยเข้าไป ถามท่านจริงๆด้วยซ้ำ”(434)

นายพลนคร เป็นพ่อของนิมมาน นายพลนครจึงเกียจจุลจันทร์ลูกสะใภ้ที่เป็นเพียงลูกสาวของทหารรับใช้ที่อยู่ในบ้าน เมื่อนิมมานต้อตึงจะใช้ชีวิตคู่กับจุลจันทร์โดยไม่ฟังคำทัดทานของนายพลนคร นายพลนครจึงโกรธมาก และอาจเป็นสาเหตุให้นายพลนครหาวิธีกำจัดจุลจันทร์ก็เป็นได้

จากตัวอย่างที่ยกมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าทั้งนิมมาน นายพลนคร เต็นภูมิ และ วิรตี ต่างก็มีคำพูด ความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรมที่น่าสงสัยด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น นอกจากนี้แต่ละคนก็มีเหตุผลสนับสนุนเพียงพอที่จะก่อคดีอาชญากรรมขึ้น แต่เหตุการณ์กลับกลายเป็นว่า ฆาตกรที่แท้จริงก็คือพันเอกพิเศษเกริก ซึ่งไม่ได้มีบุคลิกลักษณะหรือท่าทางพฤติกรรมที่ชวนให้น่าสงสัยเลย การสร้างบุคคลให้น่าสงสัยหลายคนพร้อมกัน จึงเป็นการสร้างความไขว้เขวได้อีกทางหนึ่ง

ในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของกึ่งฉัตรเรื่องอื่นๆ ก็มีลักษณะเช่นนี้อยู่เช่นกัน เช่น เรื่อง **รอยพรหม** ผู้อ่านอาจสงสัยคุณชมนาด ผู้ซึ่งอาจฆ่าพริมโรสได้เพื่อปกป้องครอบครัวที่เธอรัก หรืออาจเป็นนายกมล พ่อของธุมธวัชและชัชวาล หรืออาจเป็นธุมธวัชหรือชัชวาล หรืออาจเป็นนายก้อน ชายสติไม่สมประกอบ หากแต่การณ์กลับกลายเป็นว่า ฆาตกรก็คือ จตุพล พนักงานในบริษัททิวโกวิทที่หลงรักพริมโรสมานาน อีกเรื่องหนึ่งคือ นวนิยายเรื่อง **ลางลิขิต** ผู้อ่านอาจสงสัยศิริสิทธิ์ หรือ ศิริวิทย์ ว่าอาจเป็นคนที่ฆ่าอิน หากแต่สุดท้ายแล้ว ฆาตกรตัวจริงก็คือ รุ่งรตี นั่นเอง

การที่กึ่งฉัตรวางตัวละครให้ตรงกันข้ามกับบุคลิกลักษณะหรือการวางให้มีตัวละครที่น่าสงสัยหลายตัว ล้วนทำให้ผู้อ่านไม่รู้ว่าใครกันแน่ที่เป็นฆาตกร จากนั้นกึ่งฉัตรก็ป้อนข้อมูลที่นำสงสัยทีละน้อย จบจนกระทั่งท้ายที่สุดของเรื่อง จึงจะเปิดเผยว่าใครเป็นฆาตกร ทำให้เนื้อเรื่องชวนติดตามนั่นเอง

๕.๑.๓ การสร้างความสนใจใคร่รู้

หลังจากเปิดเรื่องให้มีปมปัญหาเกี่ยวกับคดีอาชญากรรม มีตัวละครที่เข้าไปค้นหาความจริง ทำให้ผู้อ่านติดตามการสืบค้น ในขณะที่เดียวกันก็จะเสริมความไขว้เขวและนำเสนอตัวละครที่สร้างความน่าสนใจใคร่รู้โดยใช้วิธีการที่หลากหลายเพื่อกระตุ้นความสนใจและความกระหายที่จะติดตามเรื่องราวของผู้อ่าน ดังต่อไปนี้

๕.๑.๓.๑ การใช้ผู้มีพลังพิเศษช่วยในการสืบค้น

ในความคิดของกิงฉัตร อาจคิดว่าการใช้พลังพิเศษเป็นจุดที่ดึงดูดความสนใจของผู้อ่านได้อย่างมากวิธีหนึ่ง การใช้ผู้มีพลังพิเศษช่วยในการสืบค้นปรากฏอยู่ในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของกิงฉัตร ๓ เรื่อง ได้แก่ ลางลิขิต ด้วยแรงอธิษฐาน และ แกะรอยรัก

ในนวนิยายเรื่อง **ลางลิขิต** ตัวละครที่มีพลังพิเศษก็คือ ตินณภพ ซึ่งสามารถล่วงรู้อดีตของคนใดคนหนึ่ง โดยการแตะสัมผัสสิ่งของของคนคนนั้นหรือสามารถสังหรณ์ถึงอนาคตก็มี พลังพิเศษนี้ตินณภพนำมาใช้ในการคลี่คลายคดีในเรื่องอย่างมาก เช่น การแตะสัมผัสข้าวของเครื่องใช้ของอธิน เช่น หมวก ซึ่งเป็นข้าวของส่วนตัว ทำให้เขารู้ว่าอธินถูกยิงจากคนใกล้ชิดหรือคนที่เขาไว้วางใจจนเสียชีวิต หรือสามารถล่วงรู้ถึงอดีตสมัยที่อธินใช้เครื่องใช้สอยสิ่งของนั้นๆ ผู้อ่านจะพอรู้เค้าลางว่าอธินมีความผูกพันกับหญิงสาวคนหนึ่งอย่างลึกซึ้ง นอกจากนี้ ตินณภพยังสามารถแตะฐานคอนกรีตแล้วรับรู้ได้ว่าสถานที่นี้เป็นที่เกิดเหตุการณรุนแรง มีกลิ่นคาวเลือดผ่านเข้ามาในความรู้สึก และรู้ว่าศพของอธินถูกฝังอยู่ที่นั่นเอง ดังตัวอย่างที่ว่า

ตินณภพก้าวเท้าตามหลังอศิราภี เพียงย่างเหยียบลงไปบนแท่นคอนกรีตสีเหลี่ยมที่เห็นได้ชัดว่าเพิ่งสร้างใหม่เมื่อไม่นานมานี้ **ขนอ่อนบริเวณสันคอก็ลุกชัน ความรู้สึกวูบ ... เหมือนถูกสัมผัสด้วยกระแสไฟฟ้าอ่อนๆ แล่นชูจากเส้นผมที่ปล่อยสยายเข้าสู่ศีรษะ ปลายผมสะบัดราวกับจะย้าเตือนให้รู้...**
(กิงฉัตร, ๒๕๔๓: ๒๕๐)

นอกจากนี้ ตินณภพยังสามารถรับรู้ถึงความรู้สึกหรือเรื่องราวที่ซ่อนเร้นบางอย่าง เช่น การที่ตินณภพแตะตัวตาเอกลูกชายของรุ่งรติโดยมือศิราภีกำลังซ่อนตัวตาเอกอยู่ ทำให้ตินณภพรู้ถึงสายสัมพันธ์ทางสายเลือดระหว่างตาเอกและอศิราภี ทำให้ผู้อ่านหาทางเชื่อมโยงสายสัมพันธ์ดังกล่าวแต่ก็ยังมีดม่น ทั้งนี้ตินณภพยังสามารถบังคับจิตใจผู้อื่นให้ถ่ายทอดข้อมูลหรือเรื่องราวที่ตั้งใจที่จะปกปิดไว้ออกมาได้ เช่น ป้าอิม ที่เมื่อถูกตินณภพสัมผัสก็เริ่มลนลาน จนควบคุมตนเองไม่ได้และปลั่งปากพูดถึงข้อมูลบางอย่างที่ปกปิดเอาไว้ออกมา พลังพิเศษของตินณภพนี้มีส่วนอย่างมากในการสร้างความสนใจใคร่รู้ เพราะแต่ละครั้งที่ตินณภพมองเห็นอดีตนั้น เป็นเพียงเหตุการณ์สั้นๆบางช่วงเท่านั้น ไม่สามารถนำมาสรุปเป็นผลของการสืบค้นได้ แต่ในขณะเดียวกันก็มีส่วนในการช่วยคลี่คลายคดี จนกระทั่งท้ายเรื่องผู้อ่านจึงค่อยปะติดปะต่อเหตุการณ์ทั้งหลายเข้าด้วยกัน จึงถึงจุดคลี่คลาย

ในนวนิยายเรื่อง **แคะรอยรัก** ตัวละครที่มีพลังในการมองอดีตและทำนายอนาคตได้อย่างแม่นยำมาก ก็คือ เปลี่ยนฟ้า โดยในตอนต้นเรื่อง เปลี่ยนฟ้า ได้ทำนายคดีการตายของแอนนี่ว่าเป็นการฆาตกรรม ไม่ใช่การฆ่าตัวตาย โดยสาเหตุการตายเกิดจากคนใกล้ชิดของแอนนี่ นับได้ว่าเปลี่ยนฟ้าได้ช่วยเหลือทรงรบและชมเดือนทั้งทางด้านคลี่คลายคดีฆาตกรรมของแอนนี่มาตั้งแต่ต้น โดยใช้พลังให้ล่วงรู้เหตุการณ์ในอดีตและในอนาคตข้างหน้าว่าใครเป็นฆาตกรเพื่อที่จะดักทางได้ถูกต้อง และในตอนท้ายเรื่องก็สามารถหาตัวฆาตกรที่แท้จริงได้ โดยใช้รายการโทรทัศน์เป็นจุดคลี่คลายคดี ทำให้ฆาตกรเปิดเผยตัวเอง เมื่อเปลี่ยนฟ้าตั้งคำถามดักทางฆาตกรจนจนมุม ฆาตกรก็ได้พูดความจริงออกมาที่ละน้อยจนหมดสิ้น

การที่กึ่งฉัตรค่อยๆ เฉลยหรือนำเสนอข้อมูลออกมาสู่ผู้อ่านทีละนิด ทำให้ผู้อ่านค่อยๆ เก็บสะสม รวบรวมเรื่องราวเข้ามาเรียงต่อกันแล้วหาจุดเชื่อมโยง เพื่อให้เห็นถึงเรื่องราวที่เกิดขึ้น จนกระทั่งในตอนปลายเรื่อง คดีหรือความลึกลับจึงคลี่คลาย ลักษณะดังกล่าวนี้ช่วยสร้างสีสันให้กับเรื่องของกึ่งฉัตรได้เป็นอย่างดี

๕.๑.๓.๒ การสืบสวนด้วยกลวิธีหลากหลาย

ในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของกึ่งฉัตรหลายๆ เรื่องนั้น ผู้ที่สืบสวนสอบสวนหรือสืบค้นข้อมูล เป็นคนทั่วไป มีอาชีพต่างๆ ในสังคม อาชีพเหล่านี้ไม่ได้มีความสามารถพิเศษด้านการสืบสวนสอบสวน อาจเข้ามาสืบค้นโดยบังเอิญหรือตั้งใจ แม้ว่าอาชีพเหล่านี้จะไม่ได้เกี่ยวข้องกับการสืบค้นโดยตรง แต่ตัวละครที่เข้าไปสืบค้นก็มีบุคลิกหรือความสามารถส่วนตัวที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการสืบสวนสอบสวนได้บ้าง เช่น การปลอมตัวลักลอบสอดแนมเข้าไปสืบ ก็อาจใช้ความถนัดเฉพาะตัวด้านต่างๆ เช่น ด้านการต่อสู้ ดังที่ วิมลินมีความสามารถด้านยูโด ยิงปืน มวยไทย หรืออนนต์มีความสามารถด้านต่อสู้และใช้กำลัง หรือ การพิสูจน์กลิ่น การวิเคราะห์จิตใจจากรูปร่างของตัวละครอื่นซึ่งวาดรูปเหมือนกัน เป็นต้น มีนวนิยายเพียง ๒ เรื่องเท่านั้นที่ผู้สืบสวนเป็นตำรวจ แต่ไม่ว่าจะประกอบอาชีพใด ตัวละครที่เข้าไปสืบนั้น ต่างก็ต้องเป็นคนที่ช่างสังเกต ละเอียตรอบคอบ ช่างคิดช่างสงสัย มีวิธีการตั้งคำถามที่ดี ไม่ว่าจะเป็น นักข่าว ตำรวจ หรือ พิธีกรโทรทัศน์ การสืบค้นโดยใช้คนธรรมดาที่ไม่ใช่คนมีพลังพิเศษเป็นผู้สืบนี้ เป็นการสืบจนได้ข้อมูลในที่ละเรื่อง ตัวละครช่วยกันคิดปะติดปะต่อเรื่องราว ทำให้เรื่องคลี่คลายไปเรื่อยๆ ทีละขั้นละตอนหรือเป็นการผลักดันให้คนร้ายร้อนตัวและเผยความจริงออกมาเองในที่สุด ข้อมูลที่ได้ไม่มีการกล่าวถึงทำให้คิดหรือพูดเป็นนัยแอบแฝง ซึ่งปรากฏอยู่ในนวนิยายหลายเรื่อง ซึ่งผู้วิจัยของยกตัวอย่างจากนวนิยายเรื่อง สืบลับรหัสรัก ดังนี้

ในนวนิยายเรื่อง **สืบลับรหัสรัก** อนนต์มีอาชีพรับจ้างอิสระและธัญรดา เป็นสาวสวยและเป็นเจ้าของบริษัทอโรมา อนนต์และธัญรดาต่างก็รู้จักกันมาก่อน ทั้งไม่มีประสบการณ์ทางด้านสืบสวนสอบสวนด้วยกันทั้งคู่ ทั้งสองปลอมตัวเป็นสามีภรรยาเพื่อเข้าไป สืบเรื่องราวต่างๆในลัทธิโซเลีย โดยที่ทั้งสองได้ใช้ความสามารถส่วนตัวในหลายๆเรื่อง เช่น การดม กลิ่น หรือ การต่อสู้ เป็นต้น

ในการสืบข้อมูล ข้อมูลที่ทั้งสองคนสืบได้ ล้วนแล้วแต่มาจากข้อมูลของ ทั้งสองฝ่ายที่ต่างคนต่างแยกย้ายกันทำหน้าที่ โดยอนนต์ใช้ความเป็นวิศวกรปฏิบัติหน้าที่ในนั้น และค้นพบสถานพยาบาลที่ซ่อนตัวอยู่ และอนนต์จะทำหน้าที่สำรวจสถานที่ที่คิดว่านิโคลัสจะซ่อน ข้อมูลลับของลัทธิ นอกจากนี้อนนต์ยังสืบหาข้อมูลจากนางพยาบาลที่ดูแลธรริตอีกด้วย ด้วยความ ช่างสงสัยของอนนต์ เขาสังเกตอาการของธรริตว่าผิดปกติ จึงให้พยาบาลเก็บตัวอย่างยาของธรริต ไว้ ทั้งยังห้ามมิให้พยาบาลให้ยากับธรริตหรือให้ในปริมาณที่น้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ นอกจากนี้ อนนต์ยังมีร่างกายที่ใหญ่โตจึงสามารถแบกคอมพิวเตอร์ที่มีข้อมูลสำคัญของลัทธิและยังต่อสู้กับ เจคจนชนะอีกด้วย

ในส่วนธัญรดานั้น เธอมีความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษและเป็นสาว ออฟฟิศ จึงทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการของนิโคลัส คอยดูแลเรื่องเอกสารบางอย่าง ทำให้สามารถเข้าไป ถึงห้องทำงานของนิโคลัสได้ จึงมีโอกาสสืบค้นข้อมูลในสำนักงานและคอมพิวเตอร์ ทั้งยังสืบ เรื่องราวต่างๆจากพวกที่เป็นสมาชิกด้วยกันในตอนชักผ้าบังทำกับข้าวบ้าง หรือลอบถามจาก เลขานุการของนิโคลัส เป็นต้น นอกจากนี้ธัญรดายังมีความเชี่ยวชาญด้านกลิ่น เพราะทำบริษัทอโร มา เธอจึงมีประสาทรับรู้ด้านกลิ่นที่ไวและมีประสาทการดมกลิ่นที่แข็ง ธัญรดารู้คุณสมบัติของกลิ่น ต่างๆแต่ละอย่าง เธอจึงไม่หลงไปกับกลิ่นที่นิโคลัสใช้ นอกจากนี้เธอยังใช้ความสวยและความสวย และเสน่ห์เข้าไปยุ่งเกี่ยว ทำให้นิโคลัสสนใจ ใฝ่ใจ เพราะดูไม่น่ามีพิษภัย ทำให้ทั้งสองคนค่อยๆได้ ข้อมูลเพิ่มขึ้นทีละน้อยๆ และในที่สุดก็สืบรู้ความจริงทุกอย่างในตอนท้ายเรื่องนั่นเอง

ในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของกึ่งฉัตรเรื่องอื่นๆ ก็มีการใช้ความ สามารถ หรือประสบการณ์ของตัวละครช่วยในการสืบค้นความจริงเช่นกัน เช่น ในเรื่อง **ลางลิขิต** ตัวละครมีอาชีพเป็นคิวเรเตอร์ และตัวละครมีความสามารถพิเศษด้านชีม้า ในเรื่อง **มายาตวัน มนต์จันทรา** และ **ฟ้ากระจ่างดาว** ตัวละครมีอาชีพเป็นผู้สื่อข่าว ตำรวจ เจ้าของธุรกิจกาสิโน ใน เรื่อง **รหัสหัวใจ** ตัวละครมีอาชีพเป็น สถาปนิก ตำรวจ ในเรื่อง **รอยพรหม** ตัวละครมีอาชีพเป็น วิศวกร ในเรื่อง **แคะรอยรัก** ตัวละครมีอาชีพเป็นพิธีกรรายการโทรทัศน์ เจ้าของบริษัทค่ายเพลง เป็นต้น

นวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของกึ่งฉัตรที่สืบสวนด้วยคนธรรมดาทั่วไป และใช้กลวิธีที่หลากหลายนั้น ยังมีอีกหลายเรื่อง แต่ละเรื่องก็มีความหลากหลายแตกต่างกันไป ทั้งตัวละครก็มีอาชีพที่หลากหลาย มีเพียง ๒ เรื่องเท่านั้นที่ตัวละครมีอาชีพเป็นตำรวจ ตัวละครทั้งหมดนี้ต่างคนต่างก็มีประสบการณ์ของตนเองที่ได้ปฏิบัติ มีความสามารถและบุคลิกของตนเองที่พลิกแพลงไปตามบุคลิกของตัวละคร ทำให้แต่ละคนมาสืบด้วยวิธีที่หลากหลาย คาดเดาไม่ได้ และเกิดลักษณะของการผจญภัยและดึงดูดใจได้อย่างดี

๕.๑.๓.๓ การตัดเหตุการณ์ให้จบตอนอย่างกะทันหันแล้วทิ้งท้ายให้คาดเดา

ในระหว่างการดำเนินเรื่อง กึ่งฉัตรได้แบ่งเนื้อเรื่องเป็นบทเป็นตอน ในนวนิยายบางเรื่องก็นิยมกลวิธีการตัดเหตุการณ์ให้จบตอนอย่างกะทันหันแล้วขึ้นตอนใหม่ทันที โดยกล่าวถึงเรื่องอื่นๆแทน ในตอนท้ายของเหตุการณ์ที่ตัดอย่างกะทันหันนั้น ยังทิ้งข้อมูลให้ผู้อ่านคาดเดา จากการทำที่ค้างไว้ ทำให้ผู้อ่านต้องคาดเดาไปตลอดเวลา เช่น ในเรื่อง ลางลิขิต ดังไฟได้น้ำ เป็นต้น นับเป็นการช่วยสร้างความสนใจใคร่รู้ได้อีกทางหนึ่ง เป็นการทิ้งท้ายให้ผู้อ่านได้คิดหรือคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าต่อด้วยตนเอง ให้ผู้อ่านเกิดความกระวนกระวายใจด้วยความอยากรู้ ดังเช่นในนวนิยายเรื่อง ลางลิขิต ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ในนวนิยายเรื่อง **ลางลิขิต** รุ่งรตีและแม่อิมกำลังคุยกันถึงพฤติกรรมที่น่าสงสัยของดิณฑภพ อคิราม์ และวรินทร์ ว่าดูน่าสงสัย ไม่น่าจะเป็นเพียงคนธรรมดาที่จะเข้ามาติดต่อซีอีโอสอร์ทแนบนที รุ่งรตีเกรงว่ากลุ่มของดิณฑภพจะเข้ามาด้วยเหตุผลอย่างอื่น ซึ่งอาจเป็นการสืบหาเรื่องของการหายตัวไปของอินก็เป็นได้ ดังนั้นรุ่งรตีจึงพูดอย่างคาดหมายว่าต้องจัดการคนกลุ่มนี้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“ รุ่งรู้ ” ดวงตาของรุ่งรตีวาววับขึ้นด้วยความคาดหมาย “ เราต้องหาทางทำอะไรสักอย่างที่จะจบเรื่องนี้ให้เร็วที่สุด! ”

นายสมชายก้าวเข้าห้องพักเมื่อเลยห้าทุ่มไปเล็กน้อย ชายสูงวัยรับหน้าที่ตามสอดส่องกลุ่มของแขกพิเศษ แต่ไม่เห็นมีความผิดปกติอะไร(กึ่งฉัตร, ๒๕๔๓:

๓๙๙)

จากตัวอย่างที่ยกมาข้างต้น จะมีข้อความที่สื่อให้ผู้อ่านเห็นว่าฆาตกรกำลังจะลงมือทำอะไรสักอย่างเพื่อให้ปัญหาของตนเองยุติลงได้ ผู้อ่านเห็นคำพูดของรุ่งรตีและทิ้งท้ายไว้เพียงนั้น ทำให้คิดว่า รุ่งรตีอาจมีส่วนในการฆาตกรรมอิน ทันใดนั้นกึ่งฉัตรก็ตัดข้อความให้

จบตอนไปเสีย โดยผู้อ่านยังไม่รู้เหตุการณ์ที่ตามมา จากนั้นกึ่งฉัตรก็เปิดเรื่องตอนใหม่ โดยกล่าวถึงเหตุการณ์อื่นๆที่ไม่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่ทิ้งท้ายไว้ เหมือนหนึ่งไม่มีอะไรเกิดขึ้น ดังที่ปรากฏในข้อความถัดมา

ในนวนิยายเรื่อง **ตั้งไฟได้น้ำ** ก็เช่นกัน กึ่งฉัตรทำให้ผู้อ่านเห็นถึงความคิดอันชั่วร้ายของผู้ร้ายที่ก่อคดีขึ้น โดยกล่าวถึงการที่ผู้ร้ายรอเวลาที่รุจรวีจะผลอหรือจำเรื่องราวที่ถูกทำร้ายได้ เมื่อนั้นชีวิตของรุจรวีก็จะพบกับจุดจบ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

บนตัวบ้าน ... เเงาร่างของใครบางคนไหววูบตรงหน้าต่างในห้องที่
มิดสนิท สายตาที่ทอดลงมายังร่างสองร่างที่เดินคู่กันเข้าสู่ตัวบ้านเต็มไปด้วย
ความหวาดระแวง หัวันเกรง ก่อนจะเปลี่ยนเป็นขมขื่น ชิงชัง

..... ไม่มีทางเลือกหรือก ทุกอย่างถูกกำหนดไว้ตั้งแต่เมื่อเจ็ดเดือนก่อน
แล้ว ถ้า รุจรวีเกิด “จำ” ได้ขึ้นมาเมื่อไหร่ เมื่อนั้นคือวันที่ชะตาหล่นถึง
ฆาต!

รุจรวีเดินไปตามชายหาดยามบ่ายอย่างเหงาๆ(กึ่งฉัตร, ๒๕๓๘: ๑๖๕)

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นได้ว่า เป็นการสร้างความกระหายใคร่รู้โดยการให้ข้อมูลบางอย่างไม่ครบถ้วน มีการให้เบาะแสบ้างแต่ก็เพียงเล็กน้อย ยังไม่สามารถสรุปเป็นเรื่องราวอะไรได้ กึ่งฉัตรนำเสนอว่ามีคนอยู่ในความมืดและกำลังแอบดูพลิศและรุจรวีขณะกำลังเดินเล่นด้วยกัน นั้นย่อมแสดงว่าคนร้ายจะต้องเป็นคนในบ้าน แต่ก็ไม่รู้ว่าเป็นผู้ชายหรือผู้หญิง เด็กหรือผู้ใหญ่หรือคนแก่ คนรับใช้หรือเครือญาติ เป็นต้น และจากนั้น ผู้อ่านจะรู้สึกจากความคิดของผู้ที่แอบดูว่าเขาหมายเอาชีวิตของรุจรวี ดังที่ว่า “ชะตาหล่นถึงฆาต!” ทำให้เรื่องน่าตื่นเต้นเพราะผู้อ่านสามารถเข้าใจลักษณะเข้าไปทุกขณะ หากแต่ในย่อหน้าต่อมา กึ่งฉัตรขึ้นตอนใหม่โดยไม่ได้เอ่ยถึงสิ่งที่ผู้ร้ายจะลงมือทำ แต่กลับไปกล่าวถึงรุจรวีที่ยังคงดำเนินชีวิตตามปกติ ไม่มีเหตุการณ์ร้ายแรงอะไรเกิดขึ้นกับตัวเธอ

ลักษณะของการตัดเหตุการณ์ให้จบตอนอย่างกะทันหันแล้วทิ้งท้ายให้คาบเดาข้อมูล แล้วขึ้นตอนใหม่โดยที่ไม่เกี่ยวกับเรื่องเดิม ดังที่กล่าวมาข้างต้น นับเป็นกลวิธีที่กึ่งฉัตรได้ใช้อย่างสม่ำเสมอในนวนิยายบางเรื่อง ทำให้เกิดความสนใจใคร่รู้ได้ตลอดเรื่องอีกทางหนึ่งนั่นเอง

๕.๑.๓.๔ การสร้างนัยยะแอบแฝงไว้ในข้อมูลที่นำเสนอไม่สมบูรณ์

การรู้เป็นนัยในกลุ่มที่รู้กันแต่พูดไม่หมดโดยที่ผู้อ่านไม่ทราบถึงเรื่องราวที่ตัวละครพูดถึง ก่อให้เกิดความสนใจใคร่รู้แก่ผู้อ่านได้อีกทางหนึ่ง วิธีนี้เป็นลักษณะเด่นอีกลักษณะหนึ่งที่จะช่วยสร้างให้ผู้อ่านสนใจและอยากติดตามเรื่องราวมากยิ่งขึ้น ซึ่งมีปรากฏอยู่ในนวนิยายหลายเรื่อง โดยผู้วิจัยยกตัวอย่างจากเรื่อง ลางลิขิต ดังต่อไปนี้

ในนวนิยายเรื่อง **ลางลิขิต** คำพูดของรุ่งรติและกิริยาอาการถัดมาของเธอชวนให้ผู้อ่านสงสัยว่ารุ่งรติอาจมีส่วนรู้เป็นในคดีฆาตกรรมอิน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“คะ คุณแม่ รุ่งเข้าใจ รุ่งก็รู้สึกเหมือนคุณแม่ นึกไม่ออกจริงๆว่าใครจะกล้าทำเรื่องแบบนี้ได้”

รุ่งรติตอบ สายตาเลื่อนไปมองพี่เลี้ยงเก่าแก่ หากใบหน้าของแม่อิม นั้นเฉยเมย(กึ่งฉัตร, ๒๕๔๓: ๓๐๐)

..... หญิงสาว... ชิงตาใส่พี่เลี้ยงทันที เอ่ยเป็นเชิงเตือนว่า “ลืมนแล้วหรือว่าแม่อิมไม่ได้ช่วยอะไร ตาหนูต่างหากที่ทำให้คุณเล็กสมหวัง”

“เจ้าคะ คุณเอกตัวน้อยๆทำ แต่แม่อิมจะเตือนไว้ ถ้าคุณเล็กคิดจะทิ้งคุณรุ่งของแม่อิม แม่อิมจะแฉให้หมดว่าอะไรเป็นอะไร”

“แม่อิม!”..... “รุ่งขอร้องนะแม่อิม ห้ามพูดอะไรแบบนี้อีก ลืมนแล้วหรือว่าถ้าแม่อิมพูดมาก คุณเล็กไม่ได้เตือนร้อนคนเดียว พวกเรา...โดยเฉพาะรุ่งกับลูกจะเป็นฝ่ายเตือนร้อนมากที่สุด” (กึ่งฉัตร, ๒๕๔๓: ๑๔๔)

จากข้อความที่บรรยายและสนทนาข้างต้น มีหลายตอนที่กึ่งฉัตรเหมือนนำเสนอแนะนัยยะที่ซ่อนไว้ในเบื้องลึกเกี่ยวกับตัวละคร ชวนให้ผู้อ่านเริ่มสงสัยว่ารุ่งรติกับแม่อิม พี่เลี้ยงคนสนิทมีส่วนหรือเป็นผู้สมรู้ร่วมคิดในการหายตัวไปของอิน และชวนให้สงสัยว่าแม่อิมมีส่วนจัดการอะไรหลายๆอย่างที่เกิดขึ้นในครอบครัวรุ่งรติและชวนให้สงสัยว่าผู้ที่อยู่เบื้องหลังแม่อิมก็คือรุ่งรตินั่นเอง

จะเห็นได้ว่า การรู้เป็นนัยในกลุ่มฆาตกรที่มีรุ่งรติและแม่อิมเป็นผู้สมรู้ร่วมคิดนั้น เป็นการสนทนาที่ไม่ได้เล่ารายละเอียดหมดทุกอย่าง โดยที่ผู้อ่านยัง 모르เบื้องหลังของเรื่องที่เกิดขึ้น แต่เป็นการเกริ่นเล่ารายละเอียดเพียงเล็กน้อยที่สามารถกระตุ้นให้เกิดความอยากรู้ต่อไปได้

ในนวนิยายเรื่อง **ตั้งไฟได้น้ำ** ก็เช่นกัน อินทรี และ ยศวิน ก็มีการพูดจាកันที่ชวนให้ผู้อ่านสงสัยในคำพูดของทั้งสองคน หรือในเรื่อง **เพรงเงา** ทั้ง ศัลย์ และ ดร.อุตร ต่างก็ทิ้งความหมายแฝงไว้ภายในคำพูด หรือในเรื่อง **สืบลับรหัสรัก** ทั้ง นิโคลัส ไอริน และ เจค ต่างก็มีคำพูดหรือกิริยาที่ทิ้งร่องรอยความน่าสงสัยเอาไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นวนิยายบางเรื่องอาจมีผู้ร้ายที่มีส่วนรู้เห็นเหตุการณ์มากกว่า ๑ คน จึงมีการพูดข้อความที่เอ่ยไม่หมดประโยค แต่ผู้อ่านรู้ว่าตัวละครเข้าใจในข้อความเหล่านั้นด้วยกัน โดยที่ผู้อ่านอาจยังไม่เข้าใจความหมายหรือความจริงทั้งหมดได้ ลักษณะแบบนี้ปรากฏอยู่บ้างเป็นระยะในนวนิยาย

นอกจากนี้แล้ว ในบางครั้ง กิ่งฉัตรได้ใช้วิธีการสังหรณ์ของตัวละคร โดยการเสนอแนะภาพหรือเหตุการณ์ล่วงหน้า มักจะมาพร้อมกับนวนิยายที่มีตัวละครที่มีพลังพิเศษ ในนวนิยายบางเรื่อง ข้อมูลที่ได้ อาจมาจากคนคนเดียว แต่เป็นการเสนอภาพเหตุการณ์ล่วงหน้า เช่น ลางลิขิต สืบลับรหัสรัก ที่มีดิณณภพเป็นตัวละครที่มีพลังพิเศษและมีบทบาทอยู่ในเรื่อง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

..... ดิณณภพยังคงรู้สึกถึงบรรยากาศของการเดือน...ความเปลี่ยนแปลง ชายหนุ่มพยายามกำหนดสมาธิอยู่ที่การหายใจเข้าออก แต่ไม่ประสบความสำเร็จ ... **ครั้งสุดท้ายที่สัมผัสได้ถึงการเดือน...เขาต้องสูญเสียครั้งยิ่งใหญ่** (กิ่งฉัตร, ๒๕๔๓: ๑)

..... การนับลมหายใจเข้าออกก็สั้นคลอน มีบางอย่างแฝงมาในอากาศบริสุทธิ์ยามเช้า.....ความกังวลใจ อีกแล้ว...การเดือน (กิ่งฉัตร, ๒๕๔๓: ๒๔๔)

จากตัวอย่างข้างต้น ในนวนิยายเรื่อง **ลางลิขิต** เป็นตอนที่ดิณณภพสังหรณ์ถึงเหตุการณ์ไม่ดีที่กำลังจะเกิดขึ้น หรือในบางครั้งอาจมีการเดือนถึงในอนาคตข้างหน้า ช่วยก่อให้เกิดความสงสัยและใคร่จะติดตามความเปลี่ยนแปลงของดิณณภพในช่วงต่อไป ซึ่งอาจมีทั้งเรื่องที่ดีหรือไม่ดีก็ได้

กล่าวโดยสรุป การสร้างความสนใจใคร่รู้ในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของกิ่งฉัตรสามารถทำได้หลายวิธี ในนวนิยายหนึ่งเรื่องอาจมีกลวิธีสร้างความสนใจใคร่รู้ได้มากกว่าหนึ่งวิธีผสมผสานกันไป ชวนให้ผู้อ่านติดตามนับแต่เริ่มเรื่องจนถึงท้ายเรื่อง ทำให้เนื้อเรื่องน่าสนใจมากขึ้นเช่นกัน

๕.๑.๔ การคลี่คลายเรื่องแบบพลิกความคาดหมาย

การคลี่คลายเรื่องแบบพลิกความคาดหมาย เป็นการคลี่คลายเรื่องที่พบบ่อยในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของกึ่งฉัตร ทั้งนี้ตัวละครที่เป็นฆาตกรมักจะเป็นตัวละครที่ผู้อ่านคาดไม่ถึงหรือไม่คิดว่าจะเป็นฆาตกรได้ ตัวละครที่เป็นฆาตกรบางตัวอาจมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับผู้ตาย

ในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของกึ่งฉัตร มีการคลี่คลายเรื่องแบบพลิกความคาดหมายอยู่หลายเรื่อง เช่น ในเรื่อง **เพรงเงา** ฆาตกรก็คือ ดร.อุดร ที่มีฐานะเป็นพ่อของแสนบุญ ในเรื่อง **ดั่งไฟใต้น้ำ** ฆาตกรก็คือ ยศวิน และ อินทิดา ญาติของพลิตผู้เป็นสามีของรุจรวี ในเรื่อง **กลางลิขิต** ฆาตกรก็คือ รุ่งรติ ภรรยาของศิริวิทย์และเป็นชู้กับอิน ในเรื่อง **แกระรอยรัก** ฆาตกรก็คือ นางเพลินพิศ แม่ของแอนนี่และจิลลี่ เป็นต้น

ในเรื่อง **เพรงเงา** ดร.อุดร เป็นคนที่ไม่น่าสงสัยเลยนับตั้งแต่ต้นเรื่องว่าเขาอาจเป็นต้นเหตุของการลอบวางระเบิด การลอบยิง คดีอุบัติเหตุของสินทวิ ทั้งนี้เพราะผู้คนเห็นว่า ดร.อุดร เป็นพ่อของแสนบุญผู้ซึ่งคอยสนับสนุนให้ลูกเจริญในหน้าที่การงานอยู่เสมอ อีกทั้งกึ่งฉัตรยังเบนความสนใจไปที่การต่อสู้เพื่อผลประโยชน์ทางการเมือง และเบนว่าเป้าหมายของศัตรูทางการเมืองครั้งนี้คือ ดร.อุดร ไม่ใช่แสนบุญ แต่ในท้ายที่สุด เรื่องก็มาคลี่คลายว่า ดร.อุดร เคียดแค้นแสนบุญที่เป็นลูกชู้ ทำให้ต้องหาทางลอบปองร้ายเอาชีวิตแสนบุญอยู่เสมอ นอกจากนี้ ดร.อุดร ยังหวังด้วยว่าถ้าแสนบุญเสียชีวิต เขาก็จะได้คะแนนสงสารจากประชาชนในการเลือกตั้งทางการเมือง

ในเรื่อง **แกระรอยรัก** กึ่งฉัตรทำให้เรื่องดำเนินไปโดยพัวพันกันในด้านชู้สาว โดยทรงต้นเป็นคู่อริกับแอนนี่ เมื่อแอนนี่เสียชีวิต เขาก็มาคบหากับจิลลี่ น้องสาวของแอนนี่ ซึ่งทำให้คนอาจสงสัยว่าการตายของแอนนี่อาจมีส่วนพัวพันกับทรงต้น ในส่วนของทรงรบก็มีช่วงเวลาเข้ามาปรึกษาหารือกับแอนนี่ ส่วนจิลลี่ก็น่าสงสัยเช่นกัน เพราะอาจต้องการแย่งทรงต้นมาจากพี่สาว คนที่ไม่น่าสงสัยที่สุดก็คือ นางเพลินพิศ ซึ่งเป็นแม่แท้ๆของแอนนี่และจิลลี่ แต่สุดท้าย คดีก็มาคลี่คลายว่า นางเพลินพิศต้องการนำลูกสาวไปเสนอให้กับผู้ที่มีอำนาจทางการเมือง เพื่อหวังที่จะได้ค่าตอบแทน แต่ลูกสาวไม่ยินยอมทำตาม จนเป็นเหตุให้นางเพลินพิศทำร้ายร่างกายแอนนี่จนแอนนี่พลัดตกตึกเสียชีวิต

ในเรื่อง **ดั่งไฟใต้น้ำ** ในช่วงแรกของเรื่องนั้น ผู้อ่านอาจเริ่มสงสัยว่าคนที่ปองร้ายรุจรวีอาศัยอยู่ในบ้านเดียวกันกับพลิตและรุจรวี ผู้อ่านจึงอาจเบนความสนใจไปที่ อัมพา ผู้เป็นลูกพี่ลูกน้องของพลิต เพราะคูมีผลประโยชน์ขัดแย้งกับรุจรวีในเรื่องของชู้สาว อีกทั้งอัมพายังมีพื้นฐานนิสัย บุคลิก และกิริยาวาจาที่ก้าวร้าวต่อรุจรวีอยู่ตลอดเวลา ผู้อ่านจึงเริ่มสงสัยอัมพา แต่

ท้ายที่สุดก็พบว่า อินทรีฯ พี่สาวของอัมพา ที่เป็นคนสงบเสงี่ยม เรียบร้อย ตั้งใจทำงานบ้าน กลับเป็นคนที่ทำร้ายรุจรวีเพื่อผลประโยชน์ของตัวเองและยศวินซึ่งเป็นลูกพี่ลูกน้องและเป็นคนที่เธอรัก การคลี่คลายเรื่องแบบพลิกความคาดหมาย นับเป็นการสร้างความตื่นเต็นที่ได้ผลดีที่สุดอย่างหนึ่งในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของกึ่งฉัตร นอกจากนั้นจะเห็นได้ว่าการคลี่คลายเรื่องแบบพลิกความคาดหมาย เป็นวิธีที่กึ่งฉัตรนิยมใช้บ่อยในนวนิยายเช่นกัน โดยกึ่งฉัตรสามารถแสดงความสมเหตุสมผลในนวนิยายส่วนใหญ่ได้อย่างน่าเชื่อถือ มีเค้าเงื่อนทิ้งไว้เป็นร่องรอยรับกับการจบเรื่องของตนและผู้อ่านเชื่อว่ามีความเป็นไปได้ที่จะจบเรื่องแบบนั้น

๕.๑.๕ การลงท้ายเรื่องด้วยความเป็นธรรม

การที่ลงท้ายเรื่องด้วยบทลงโทษที่คนร้ายได้รับ ไม่ว่าจะผ่านทางด้านร่างกายหรือจิตใจ นับเป็นการสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้อ่านได้อีกทางหนึ่ง ในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของกึ่งฉัตรมีการลงท้ายเรื่องด้วยบทลงโทษที่เกิดกับผู้ร้ายหลากหลาย ทั้งการเสียชีวิต การเสียสติ หรือการถูกจับดำเนินคดี

การเสียชีวิตของคนร้ายในตอนท้ายเรื่องนั้น มีนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนที่จบลงด้วยการเสียชีวิตของผู้ร้ายหรือฆาตกรปรากฏอยู่หลายเรื่องด้วยกัน ได้แก่ เรื่อง **เพรงเงา** คือ ดร. อุดร และ ศัลย์ โดยในนาทิวฤกษ์ที่กำลังจะเกิดเหตุการณ์ร้ายกับตัวละครเอก ก็มีเหตุการณ์ไม่คาดฝันเกิดขึ้น ทำให้ศัลย์โดนยิงและ ดร.อุดร ฆ่าตัวตาย ส่วนเรื่อง **ดั่งไฟได้นำ** เมื่อเหตุการณ์เปิดเผยออกมา ยศวินก็ถูกอินทรีฯยิงตายเช่นกัน ส่วนเรื่อง **มนต์จันทร์** ลำแพงก็กระโดดหน้าผาเสียชีวิตในเรื่อง **ลางลิขิต** รุ่งรดีก็กระโดดหน้าผาตายเช่นกัน และเรื่อง **รหัสหัวใจ** นุชนาฏถูกยิงตาย

การลงโทษโดยทำให้ผู้ร้ายต้องเสียสติในตอนท้ายเรื่องนั้น มีนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนที่จบลงด้วยการเสียสติของผู้ร้ายหรือฆาตกรอยู่บ้าง ได้แก่ เรื่อง **ด้วยแรงอธิษฐาน** คือ แกมแก้ว เรื่อง **ดั่งไฟได้นำ** คือ อินทรีฯ และเรื่อง **แกะรอยรัก** คือ นางเพลินพิศ

ส่วนการที่ผู้ร้ายถูกจับดำเนินคดีตามกฎหมาย ในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของกึ่งฉัตรที่จบลงด้วยการถูกจับดำเนินคดีของผู้ร้ายหรือฆาตกร ได้แก่ เรื่อง **มายาตวัน** คือ เซนคروش เรื่อง **มนต์จันทร์** คือ ดิตถ์ เรื่อง **รอยพรหม** คือ จตุพล เรื่อง **สืบลับรหัสรัก** คือ นิโคลัส และไอริน เรื่อง **รหัสหัวใจ** คือ นายประยูทธและอาตมัน และเรื่อง **ฟ้ากระจ่างดาว** คือ ขบวนการค้าโสเภณี

๕.๒ การผสมผสานแนวรักและแนวสืบสวนสอบสวน

เรื่องของความรักนับเป็นสิ่งที่ดึงดูดความสนใจของผู้อ่านเรื่องหนึ่ง ในขณะที่กึ่งฉัตรเปิดประเด็นของอาชญากรรมเข้ามาเป็นปมปัญหาสำคัญของเรื่อง กึ่งฉัตรก็ได้ผสมผสานความรักของตัวละครได้อย่างกลมกลืนและแนบเนียน นวนิยายของกึ่งฉัตรที่ผู้วิจัยศึกษา มีการผสมผสานเรื่องแนวรักเข้ากับการสืบสวนสอบสวนอยู่ทุกเรื่อง กึ่งฉัตรนิยมสร้างให้ตัวละครเอกฝ่ายหญิงและฝ่ายชายต้องปฏิบัติภารกิจร่วมกัน เช่น การเข้าไปสืบสวนเรื่องใดเรื่องหนึ่งด้วยกัน ในระหว่างนั้นก็เกิดความใกล้ชิดสนิทสนม เกิดความรู้สึกผูกพัน เกิดความรู้สึกดีๆที่มีต่อกัน จนสามารถพัฒนา กลายมาเป็นความรักที่ลงตัวได้ในที่สุด เช่น

ในเรื่อง **สืบลับรหัสรัก** ทั้งอนนต์และธัญรดา ต่างคนต่างก็มีภารกิจที่จะต้องเข้าไปในลัทธิโซเลย์ โดยอนนต์ต้องการสืบเรื่องการตายอย่างมีเงื่อนงำของปรารธนา ส่วนธัญรดาต้องการเข้าไปช่วยน้องชายออกมาจากคอมมูนของลัทธิโซเลย์ ดังนั้นทั้งสองจึงร่วมมือกันปลอมตัวเป็นคู่สามีภรรยาเข้าไปอยู่ในลัทธิ โดยที่ทั้งสองมีบุคลิกที่ขัดแย้งกันตลอดเวลาในเบื้องต้น

เมื่อเข้าไปอยู่ในลัทธิแล้ว ทั้งอนนต์และธัญรดาต่างก็ต้องเผชิญปัญหาที่หลากหลายรูปแบบ โดยที่ทั้งสองต้องร่วมมือกันแก้ปัญหา โดยอนนต์ต้องรับมือกับไอรีนที่คอยตามติดเขาทั้งวันไม่ยอมห่าง ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการสืบค้น อีกทั้งไอรีนยังคอยหาทางกลั่นแกล้งหรือพูดจาว่ากล่าวธัญรดาอยู่ตลอดเวลา ในส่วนของธัญรดานั้น เนื่องจากเธอเป็นหญิงสาวสวย เป็นที่ต้องการตาต้องใจของนิโคลัส ผู้นำลัทธิโซเลย์ในประเทศไทย ทำให้เธอถูกนิโคลัสวางยาในกาแฟและให้ดมกลิ่นที่กระตุ้นอารมณ์ หากแต่ธัญรดาก็พยายามมีสติ เอาตัวรอดมาได้ เมื่ออนนต์รู้เรื่องก็เป็นห่วงเธอมาก ทำให้ทั้งสองรู้ว่าได้เริ่มมีใจให้แก่กัน ครั้นอนนต์ถูกยาพิษ ธัญรดาก็คอยเฝ้าดูแลอยู่ไม่ห่าง แม้จะต้องเหนื่อยหรือบาดเจ็บจากการที่อนนต์อาละวาดอย่างไม่รู้ตัว ธัญรดาก็ยังคงคอยดูแลอนนต์อยู่ตลอดเวลา

กล่าวได้ว่า การเข้าไปในลัทธิโซเลย์และมีอุปสรรคและเหตุการณ์วิกฤตที่เกิดขึ้นกับตัวละครหลายอย่างหลายครั้ง การเห็นใจกันในยามที่เดือดร้อน อีกทั้งยังมีความผูกพันใกล้ชิดของตัวละครที่ได้นอนห้องเดียวกัน ใช้ชีวิตร่วมกัน ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่พัฒนาขึ้นจนกลายเป็นความรักในที่สุด

ความสามารถพิเศษในด้านพลังแบบต่างๆของตัวละคร ก็มีส่วนในการสร้างให้ตัวละครได้รู้จักและใกล้ชิดกัน เช่น ในเรื่อง **ลางลิขิต** ตินณภพมีพลังพิเศษที่สามารถช่วยเหลืออศิราภในการสืบคดีของอินทที่ชายของเธอได้ เพราะอศิราภได้รับการแนะนำจากรุ่นพี่ที่นับถือให้มาขอความช่วยเหลือจากติณณภพ จนทั้งสองสามารถเข้าไปสืบที่รีสอร์ทแบบนันทิด้วยกัน และค้นพบความจริงในที่สุด

การเข้าไปสืบหาความจริงด้วยกันที่รีสอร์ทบนบด ทำให้ตัวละครได้มีเวลาอยู่ด้วยกัน มีโอกาสศึกษาจิตใจกัน อีกทั้งยังมีบรรยากาศที่งดงามน่ารื่นรมย์ของรีสอร์ทและป่าเขา เป็นสิ่งที่จะช่วยเสริมให้ความสัมพันธ์ของตัวละครทั้งสองฝ่ายก้าวหน้าขึ้นเป็นลำดับ เมื่ออิริยาบถต้องพบกับเหตุการณ์ถูกลอบยิง ตีฉันทภาพ ก็รู้สึกเป็นห่วงและคอยดูแลอยู่ไม่ห่าง จากนั้นเขายังพยายามสืบเรื่องราวจนถึงที่สุด ทำให้รู้ตัวคนร้ายและยังเป็นการพิสูจน์ความมุ่งมั่นจริงใจที่เขามีให้กับอิริยาบถอีกด้วย

นวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนบางเรื่อง ตัวละครเอกบางตัวอาจมีหน้าที่การงานที่ทำให้ต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับอีกฝ่าย จนก่อให้เกิดความใกล้ชิดกันขึ้น เช่น นวนิยายชุด **มายาตวัน มนต์จันทร์** และ **ฟ้ากระจ่างดาว** ที่ตัวละครเอกฝ่ายหญิงทั้งสามตัวต่างก็มีอาชีพเป็นนักข่าวในสายงานที่ต่างกัน

เรื่อง **มายาตวัน มัทนา** เป็นนักข่าวสายบันเทิง ต้องไปสืบประวัติอดีตดารานู๋ที่ชื่อ **เขตต์ตวัน** การเข้าไปอยู่ใกล้ชิด ได้พักอาศัยอยู่ที่บ้านของเขตต์ตวัน ได้เรียนรู้นิสัยใจคอและแนวความคิดซึ่งกันและกัน ก่อให้เกิดความรักแก่กันทั้งสองขึ้น แต่เหตุการณ์ดังกล่าวก็ทำให้มัทนาต้องเข้าไปพัวพันกับคดีที่รุนแรงอีกหลายคดีเพราะน้ำมือของ **เชน ครอบ** ศัตรูของเขตต์ตวัน ทั้งคดีการโจรกรรมข้ามชาติ การค้าโสเภณี การลักพาตัวและทารุณกรรม ซึ่งเขตต์ตวันก็ตามไปช่วยมัทนาจนตัวเองได้รับบาดเจ็บจนเสียโฉม แต่ในที่สุดเขาก็สามารถช่วยมัทนาออกมาได้สำเร็จ เป็นการแสดงให้เห็นความรักอย่างลึกซึ้งที่เขตต์ตวันมีต่อมัทนา

ส่วนเรื่อง **มนต์จันทร์** **สาระวาริ** เป็นนักข่าวสายข่าวเด่นเฉพาะเรื่อง ทำให้ต้องไปทำข่าวที่กำลังเป็นที่สนใจของประชาชนในขณะนั้น คือ เรื่องการเปิดบ่อนกาสิโนบนเกาะพระฮามของ **ชมา** นักธุรกิจใหญ่ที่ต้องการเปิดบ่อน ทำให้เธอได้พบกับชมาอีกครั้งหนึ่งนับแต่ที่เคยพบในวัยเด็ก การที่สาระวาริต้องไปทำข่าวชมา ทำให้ต้องไปพักบนเกาะส่วนตัวของชมาที่ชื่อว่า **เกาะยานก** ซึ่งเป็นเกาะส่วนตัวที่มีบรรยากาศร่มรื่นงดงาม มีทัศนียภาพที่สวยงามแปลกตา เป็นสิ่งช่วยเสริมสร้างอารมณ์และความสัมพันธ์ของตัวละครทั้งสอง

นอกจากนั้น ทั้งชมาและสาระวาริยังมีเรื่องที่น่าไปสู่วิกฤตหลายครั้งด้วยกัน และเมื่อสาระวาริถูกทำร้ายจนสลบไปนาน ชมาก็คอยมาดูแล ห่วงใย ใส่ใจนำหม้อและพยาบาลมารักษาเป็นการส่วนตัวที่เกาะยานก และคอยดูแลสาระวาริด้วยตัวเองอย่างดีที่สุด ความรักความห่วงใยของคนทั้งคู่จึงค่อยๆ สานสัมพันธ์จนแนบแน่นกันที่สุดในที่สุด

ท้ายที่สุดคือเรื่อง **ฟ้ากระจ่างดาว** **มีคณา** เป็นนักข่าวสายอาชญากรรม ที่ต้องไปสืบเรื่องของขบวนการค้าโสเภณี ทำให้ใกล้ชิดกับ **สารวัตรหิรัญ** ซึ่งเป็นตำรวจที่ทำงานอยู่หน่วยปราบปรามนั่นเอง การที่มีคณาออกทำข่าวโดยติดตามหิรัญไปเชียงใหม่หรือที่ต่างๆ อยู่เสมอ ทำให้เกิด

ความใกล้ชิด ความผูกพันกันขึ้น อีกทั้งในบางครั้งมีคณายังอาสาปลอมตัวเล่นละครตบตาคนร้าย โดยแสดงตัวว่าเป็นคู่รักกับหิรัญย์ ทำให้ทั้งคู่เกิดความรู้สึกดีๆต่อกัน เมื่อมีคณาแอบปลอมตัวไป เป็นนักศึกษาที่ถูกหลอกไปเป็นโศกณีย์โดยไม่บอกให้หิรัญย์ล่วงรู้ หิรัญย์ก็รู้สึกเป็นห่วงมีคณามาก จนต้องตามลงไปช่วยมีคณาถึงมาเลเซียด้วยตนเอง ซึ่งเป็นบทพิสูจน์รักแท้และความจริงใจที่มีต่อกันได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้เพราะมีคณามีปมที่เกลียดเพศชาย ด้วยความรู้สึกที่เก็บกดอยู่ในใจมาตั้งแต่เด็ก แต่เมื่อหิรัญย์พิสูจน์ได้ว่าเขาไม่เหมือนผู้ชายเลวๆที่มีคณาเคยพบเจอ และเขาก็รักเธอมาก มีคณาจึงเปิดใจและรับรักหิรัญย์ในที่สุด

การร่วมงานกันจนก่อให้เกิดความผูกพันใกล้ชิดจนกลายเป็นความรัก โดยมีเรื่องของคดีอาชญากรรมเชื่อมโยงให้ทั้งสองฝ่ายใกล้ชิดกัน ยังปรากฏอยู่อีกหลายเรื่อง เช่น ในนวนิยายเรื่อง **ด้วยแรงอธิษฐาน** เพรงเงา รอยพรหม แกะรอยรัก ที่ตัวละครเอกฝ่ายชายเป็นเจ้าของบริษัทที่ตัวละครเอกฝ่ายหญิงทำงานหรือร่วมงานด้วย และคดีก็เกิดขึ้นที่บริษัทหรือคนในบริษัทเป็นผู้ร้ายนั่นเอง

ในเรื่อง **ด้วยแรงอธิษฐาน** นั้น นัทธมนทำงานเป็นเลขานุการของกฤตย์ ด้วยหน้าที่ทำให้ต้องติดตามกฤตย์ออกไปตรวจงานอยู่เสมอ อีกทั้งโต๊ะทำงานของนัทธมนก็อยู่ในห้องทำงานของกฤตย์ และด้วยรูปร่างหน้าตาของนัทธมนที่เหมือนกับบรรดาคนรักเก่าของกฤตย์ ความรักของคนทั้งคู่มีร่องรอยเดิมที่เคยเกิดขึ้นมาตั้งแต่ในอดีตที่นัทธมนเกิดเป็นบรรดา พอมานในชาติใหม่ที่เป็นนัทธมนเมื่อถึงคราวที่นัทธมนไม่สบาย กฤตย์ก็คอยดูแล ห่วงใยไม่ห่าง จนนัทธมนแพ้ในความดี ความรักของกฤตย์ที่มีให้ตน จนทำให้เธอปล่อยวางได้ ความรักของทั้งคู่จึงพัฒนาไปโดยลำดับในที่สุด ถึงขั้นได้สร้างให้นัทธมนมีความตั้งใจมั่นว่าเมื่อเกิดมาชาติใหม่จะต้องแก้แค้นกฤตย์ แต่กฤตย์คือตัวละครเอกฝ่ายชาย ผู้อ่านจึงเกิดความตื่นเต้น อยากติดตามการกระทำและการตัดสินใจของตัวละครเอกฝ่ายหญิง

ในเรื่อง **เพรงเงา** มิเรียมทำงานที่บริษัทของแสนบุญ และด้วยสัมผัสที่หกของมิเรียมที่สามารถสื่อสารกับวิญญาณได้ ทำให้มิเรียมได้ใกล้ชิดสนิทสนมกับแสนบุญมากขึ้นเรื่อยๆเพราะมิเรียมต้องพาแสนบุญตระเวนไปสืบหาคนทรงหรือหมอดู เพื่อให้ช่วยไขปริศนาและการลอบทำร้ายที่เกิดขึ้นอยู่บ่อยครั้ง ทำให้ทั้งคู่เกิดความใกล้ชิดสนิทสนม จนพัฒนามากลายเป็นความรักต่อกันขึ้น

ในเรื่อง **รอยพรหม** ธรรารธร เป็นวิศวกรจากบริษัทของต่างประเทศที่ต้องมาติดต่อกับบริษัททิวโกวิทที่มีธุมธวัชเป็นผู้บริหาร การใกล้ชิดสนิทสนมทั้งในเรื่องของหน้าที่การงานและเรื่องของการสืบคดีฆาตกรรมพริมโรส และเรื่องการสืบหาพ่อของธรรารธรที่ไปทำงานที่จังหวัดชายทะเล ทำให้ ธุมธวัชและธรรารธร เกิดความใกล้ชิดจนกลายเป็นความรักต่อกันขึ้น โดยมีบรรยากาศของทะเลที่งดงามคอยส่งเสริม

ในเรื่อง **แเกาะรอยรัก** ชมเดือน เป็นพนักงานที่บริษัทของทรงรบ ด้วยเรื่องของคดีการตายของแอนนี่ ทำให้ทรงรบสนิทสนมกับชมเดือนมากขึ้น เพราะเปลี่ยนฟ้าน้องชายของชมเดือนเป็นหมอดูที่แม่นยำมาก และทรงรบได้มาขอให้เปลี่ยนฟ้าช่วยดูถึงความจริงในเรื่องการตายของแอนนี่ เมื่อชมเดือนมาทำงานที่บริษัทค่ายเพลงของทรงรบ เปลี่ยนฟ้าก็ได้ช่วยเป็นตัวประสานให้คนทั้งสองได้พูดคุยปรับความเข้าใจกัน และยังช่วยให้ทรงรบและชมเดือนเกิดความรู้สึกที่ดีต่อกัน นอกจากนั้นทั้งสองยังเผชิญปัญหาเรื่องงานด้วยกัน แต่ทั้งสองก็ร่วมกันแก้ปัญหา จนท้ายที่สุดชมเดือนกับทรงรบก็พัฒนาความใกล้ชิดจนกลายเป็นความรัก

กล่าวโดยสรุปแล้ว แม้กึ่งฉัตรจะสร้างโครงเรื่องให้นวนิยายมีเนื้อหาของอาชญากรรม แต่ทุกเรื่องกึ่งฉัตรก็นำเสนอเรื่องของความรักเข้ามาอย่างตั้งใจ และเรื่องของความรักยังมีความหมายต่อเรื่องอย่างจริงจังอีกด้วย เรื่องราวของความรักมีจุดเริ่มต้นที่ใกล้เคียงกับตอนเปิดเรื่องที่จะมีเรื่องของคดีอาชญากรรมเข้ามาอยู่บ่อยครั้ง เรื่องราวของความรักจึงดำเนินไปพร้อมกับคดีอาชญากรรม พอเรื่องราวอาชญากรรมจบลง เรื่องราวของความรักก็คลี่คลายลงในเวลาไล่เรียงกัน

๕.๓ การสร้างตัวละครให้มีลักษณะเด่นและน่าสนใจ

ตัวละครในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของกึ่งฉัตรมีหลายตัวที่มีลักษณะที่น่าสนใจในตนเอง ทั้งบุคลิกหรืออาชีพ ซึ่งได้วิเคราะห์อย่างละเอียดแล้วในบทที่ผ่านมา ในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของกึ่งฉัตรนั้น ปรากฏบทบาทของตัวละครที่มีลักษณะพิเศษแตกต่างจากตัวละครปกติธรรมดาโดยทั่วไปอยู่หลายตัวด้วยกัน ตัวละครที่มีลักษณะพิเศษเหล่านี้ อาจใช้คุณลักษณะที่พิเศษของตนให้มีประโยชน์ต่อการสืบสวนสอบสวน ซึ่งส่งผลต่อโครงเรื่อง นอกจากนั้นยังสามารถดึงดูดความสนใจของผู้อ่านได้อีกด้วย ตัวละครที่มีลักษณะพิเศษในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของกึ่งฉัตร สามารถแบ่งได้ดังนี้

๕.๓.๑ ตัวละครที่มีบุคลิกหรือความสามารถเฉพาะตัว

ตัวละครที่มีบุคลิกหรือความสามารถเฉพาะตัว เป็นตัวละครที่ปรากฏบทบาทสำคัญในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของกึ่งฉัตรอยู่หลายตัวด้วยกัน บุคลิกหรือความสามารถเฉพาะตัวนี้อาจเกิดจากการฝึกฝนหรือพรสวรรค์ในตัวที่มีมาแต่กำเนิด นอกจากนั้นยังอาจเกิดจากความขัดแย้งหรือปมปัญหาเก็บกดในจิตใจจนทำให้กลายเป็นคนที่มีบุคลิกเฉพาะตัวอย่างที่เรียกว่าคนสองบุคลิกได้ ตัวละครเหล่านี้ต่างก็มีอาชีพและประสบการณ์ที่หลากหลาย ตัวอย่างของตัวละครที่มีบุคลิกหรือความสามารถเฉพาะตัวมีดังต่อไปนี้

อศิราภี จาก กลางลึบิต

อศิราภี เป็นตัวละครเอกฝ่ายหญิงที่มีความสามารถพิเศษด้านการวาดรูปและสามารถวิเคราะห์ลักษณะจิตใจของคนวาดจากรูปที่พวกเขาวาดได้ เพราะเธอมีอาชีพเป็น คิวเรเตอร์ ด้วยหน้าที่และอาชีพทำให้เธอต้องสัมผัสกับรูปวาดที่หลากหลาย ความสามารถด้านการวาดรูปและวิเคราะห์ลักษณะจิตใจหรืออารมณ์คนจากรูปวาดนี้เอง ทำให้อศิราภีได้มีโอกาสไปที่กระท่อมสตูดิโอกลางไร่ ซึ่งเป็นกระท่อมที่รุ่งรดีมักจะมาวาดภาพเสมอๆ ที่กระท่อมนี้เองที่อศิราภี ได้มีโอกาสดูผลงานรูปวาดของรุ่งรดี จนสามารถวิเคราะห์จิตใจของเธอออกมาได้ว่า รุ่งรดีเป็นคนที่ มีอารมณ์รุนแรง มีอารมณ์เก็บกดและมีความกดดันในจิตใจอย่างมาก จนทำให้ระบายออกมาเมื่อ ได้วาดรูป ส่งผลให้ผู้อ่านเริ่มสงสัยในตัวรุ่งรดี ส่วนรุ่งรดีนั้น เมื่อพ้ออศิราภีไปที่ไร่ เธอสังเกตเห็น ความคล้ายกันระหว่างอินและอศิราภี ทำให้เธอเริ่มสงสัยในวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของการเข้ามาที่ รีสอร์ทแนบนทีของพวกดิณณภพ ทำให้เธอแสดงความน่าสงสัยออกมาในกิริยาและคำพูดเมื่ออยู่ ตามลำพังกับแม่อิม

ไอรีน จาก สืบลับรหัสรัก

ไอรีน เป็นตัวละครสำคัญของเรื่อง (ดังที่เคยวิเคราะห์ในบทที่ ๓ หน้า ๘๒) มีความสามารถเฉพาะตัวทางด้านสมุนไพรพิษ ทั้งสกัดเป็นยาพิษหรือยาฉีดยาหรือใช้กลิ่นสมุนไพร กล่อมประสาทคน เพราะเธอเคยเรียนจบหลักสูตรที่ต่างประเทศ ไอรีนใช้ยาที่สกัดเองให้ธาวิต และปรารณากินจนประสาทหลอน นอกจากนั้นเธอยังเป็นคนคิดวิธีการใช้กลิ่นกล่อมประสาทคน ในพิธีรวมใจที่ลัทธิโซเลย เพื่อให้สมาชิกของลัทธิมีความลุ่มหลงมกมายในลัทธิและนิโคลัสมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ไอรีนยังมีลักษณะพิเศษทางร่างกาย คือ เป็นเด็กแคระ ร่างกายหยุดการเจริญเติบโตมาแต่เด็ก ทั้งๆที่ในความเป็นจริงไอรีนอายุยี่สิบแปดแล้ว ทำให้เธอสามารถใช้ความเป็นเด็กตบตาอนนต์ ธัญรดา ดำรวจ และ สมาชิกของลัทธิในการหนีเอาตัวรอดเมื่อโซเลยถูกทำลาย ได้

อนนต์ จาก สืบลับรหัสรัก

อนนต์ เป็นตัวละครเอกฝ่ายชายที่ไม่ได้อยู่ในประเภทหน้าตาดี บุคลิกดี ตามแบบฉบับของ พระเอกในนวนิยายโดยทั่วไป (ดังที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ ๓ หน้า ๖๔) แต่อนนต์ก็มีลักษณะที่ โดดเด่นเฉพาะตน กล่าวคือ เป็นคนมีนิสัยเปิดเผย มีอารมณ์ขัน ชอบกระเช้าเข้าเหย้า พูดตรง และ

ขี้เล่น แต่เมื่อถึงเวลางานก็ตั้งใจทำงาน มีความสามารถ มีความตั้งใจจริงและความมุ่งมั่นอยู่ในที่ กิ่งฉัตรได้สร้างอนนต์ให้เป็นคนที่ดูเหมือนมีบุคลิกขัดแย้งในตัวเอง แต่ก็สามารถผสมผสานกันได้อย่างลงตัว อนนต์ชอบงานท้าทาย ทำให้เขาตกลงรับงานจากคุณวิสุทธิ์ที่จะปลอมตัวเข้าไปในลัทธิโซเลียเพื่อสืบเรื่องการตายอย่างมีเงื่อนงำของคุณแป้วหรือปรารณา ผู้เป็นหลานสาวคุณวิสุทธิ์ นอกจากนี้แล้วอนนต์ยังเป็นคนที่ไม่พิถีพิถันในการแต่งตัว ง่ายๆสบายๆ ทำให้บุคลิกของเขาแตกต่างจากตัวละครเอกฝ่ายชายในนวนิยายโดยทั่วไป ด้วยความที่อนนต์เป็นคนที่ไม่ชอบอยู่ในกฎระเบียบแต่ก็เป็นคนเอาจริงเอาจังและชอบเสี่ยง ดังตัวอย่างตอนที่อนนต์สามารถเข้าไปช่วยธาริตออกมาจากสถานพยาบาลได้สำเร็จ ดังต่อไปนี้

...อนนต์กลับบอกให้ธัฏฐดาหลบอยู่ด้านนอก ตัวเขาเองนั้นเดินย่ำใครมๆเข้าไปภายในอย่างผ่าเผย พรพล...สมาชิกที่มีหน้าที่ “คอยดูแลความเรียบร้อย” ของสถานพยาบาลลุกขึ้นมามองอย่างแปลกใจ หากยังไม่ทันเอ่ยปากถามไถ่อะไร ชายร่างใหญ่ก็ตรงเขาประชิดตัว ต่อยเปรี้ยงที่ปลายคาง

คนถูกต่อยมองหน้าคนต่อยอย่างงงๆอยู่ครู่ ก่อนล้มตึงไปข้างหลัง เพราะเป็นชายร่างใหญ่ไม่น้อย เสียงกระทบพื้นของเขาจึงดังสนั่นจนเรียกยวดีให้แผ่นพรวดออกมาจากห้อง หล่่อมองชายบนพื้นแล้วหน้าเหย รู้สึกเห็นใจคนที่ไม่รู้อิโนอิเหน่...(กิ่งฉัตร, ๒๕๔๕: ๔๑๒)

เห็นได้ว่า อนนต์มีคุณสมบัติที่เหมาะสมมากในการเข้าไปปฏิบัติการกิจที่เสี่ยงภัย และต้องใช้ความสามารถหรือปฏิภาณไหวพริบรอบด้าน จนในที่สุดด้วยบุคลิกและความสามารถของเขา ก็ทำให้ลัทธิโซเลียถูกทำลายได้ในที่สุด

สาระวารี จาก มนต์จันทร์

สาระวารี เป็นตัวละครเอกฝ่ายหญิงที่มีลักษณะรูปร่างหน้าตาภายนอกตรงตามแบบฉบับของตัวละครเอกทุกประการ กล่าวคือ สาระวารีเป็นหญิงสาวที่มีหน้าตาผิวพรรณงดงาม รูปร่างสูงโปร่ง ผมดำยาวสลวยชวนมอง และเป็นผู้หญิงที่มีความมั่นใจในตนเอง แฝงลักษณะความอ่อนหวานไว้ภายใน ซึ่งจะแสดงออกมาเฉพาะคนที่ใกล้ชิด ในขณะที่เดียวกันก็มีลักษณะไม่พึงประสงค์ กล่าวคือ มีกิริยาวาจาไม่เรียบร้อย ท่าทางอาจหาญไม่กลัวใครจนเรียกได้ว่าเป็นคนดูมีวาจาจัดจ้าน ชอบไว้วางใจ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“ผู้หญิงอะไรก็ไม่รู้ เห็นสวยๆอย่างนั้น...ดุยกับเสื้อ หยอกเล่นหยอยเดียวแม่หันมาตะบันหน้าเขียวเลย” ฝ่ายศิลปินรายหนึ่งโอดครวญ รอบต่ายมีรอยเขียวจ้ำไม่จาง

“วันก่อนหลวมตัวพาเจ้าหล่อนไปเลี้ยงข้าว นึกว่าตัวเล็กแค่นี้คงกินไม่เท่าไรร์ ที่ไหนได้...แม่ล่อเสี้ยกระเป่าฉีก แถมอาหารมาซ้ำ...แม่คุณเลยแผลงอิทธิฤทธิ์เสี้ยร้านแทบแตก ได้เราแทบจะมุดดินหนีตรงนั้น” (กึ่งฉัตร, ๒๕๔๑: ๕)

นอกจากนี้ สาระวารียังชอบสูบบุหรี่ ซึ่งเป็นลักษณะที่ไม่พึงประสงค์ของตัวละครเอกฝ่ายหญิงโดยทั่วไป แต่ลักษณะที่ไม่พึงประสงค์บางอย่างนี้ ก็เปลี่ยนแปลงไปเมื่อสาระวาริได้มาพบกับขมา ตัวละครเอกฝ่ายชายของเรื่อง และขมาก็เป็นคนทำให้สาระวาริเลิกสูบบุหรี่ได้ในที่สุด

ความสามารถเหล่านี้ เป็นลักษณะเฉพาะตัวที่ดึงดูดความสนใจได้ดี ทำให้เรื่องมีสีสันที่พิเศษและเรื่องดูมีชีวิตชีวา ดูน่าสนใจ บ่อยครั้งที่ความสามารถเฉพาะตัวเหล่านี้นำไปใช้ในการสืบค้นคดี ความสามารถเฉพาะตัวในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของกึ่งฉัตรเรื่องอื่นๆยังมีอีกมากมายและหลากหลาย เช่น ในเรื่อง **ลางลิขิต** วรรณธ มีความสามารถเฉพาะตัวด้านการขี่ม้า ทำให้เธอไม่ถูกชะตากับศิริสิทธิ์ผู้เป็นเจ้าของม้าจนทำให้เธอบักใจเชื่อว่าเขาเป็นฆาตกรที่ฆ่าอธิน ในเรื่อง **รหีสหัวใจ** วิมลิน เป็นตำรวจสาวสวย ถนัดด้านการใช้กำลังและการต่อสู้มาก เธอจึงรับอาสาปลอมตัวเข้าไปสืบเรื่องการค้ายาเสพติดของนายประยุทธ ส่วนนายประยุทธ ทำธุรกิจดอกไม้ประดิษฐ์บังหน้า แต่แท้ที่จริงกลับส่งออกกระถางต้นไม้ที่ทำจากยาเสพติดแทน ในเรื่อง **รอยพรหม** อุมธวัชเป็นเจ้าของบริษัทเครื่องจักรกล ทำให้ใกล้ชิดกับ ธารธร วิศวกรสาวที่มาประสานงานด้วยเป็นต้น

นอกจากความสามารถเฉพาะตัวทางด้านต่างๆดังที่ได้ยกตัวอย่างมาแล้วนั้น ลักษณะของตัวละครที่มีบุคลิกภาพที่พิเศษ กล่าวคือ มีบุคลิกภาพสองแบบ ซึ่งก่อให้เกิดความไขว้เขวในเรื่อง ก็ปรากฏอยู่บ้างในนวนิยาย เช่น เช่น ครอส จากเรื่อง **มายาตะวัน** รุ่งรตี จากเรื่อง **ลางลิขิต** ซึ่งตัวละครทั้งสองต่างก็มีบุคลิกภาพที่ดี แต่แท้ที่จริงกลับเป็นตัวละครปฏิปักษ์หรือผู้ร้ายในเรื่อง ดังที่ได้กล่าวไว้แล้วอย่างละเอียดในส่วนของการวิเคราะห์ตัวละครในบทที่ ๓

การสร้างตัวละครให้มีบุคลิกหรือความสามารถเฉพาะตัวจึงมีส่วนสำคัญต่อการดำเนินเรื่องในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของกึ่งฉัตรเป็นอย่างมาก เพราะความสามารถเฉพาะตัวเหล่านี้ส่งผลให้ตัวละครสามารถสืบสวนสอบสวนได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความสะดวกมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้แล้วยังส่งผลให้โครงเรื่องมีการพัฒนาไปโดยลำดับอีกด้วย

๕.๓.๒ ตัวละครที่มีคุณสมบัติพิเศษเหนือมนุษย์ปกติ

ตัวละครที่มีคุณสมบัติพิเศษเหนือมนุษย์ปกติ เป็นตัวละครที่ปรากฏบทบาทอย่างโดดเด่นในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนแต่ละเรื่อง คุณสมบัติพิเศษเหนือมนุษย์ปกตินี้เป็นสิ่งที่เหนือธรรมชาติ ไม่สามารถฝึกฝนกันได้ คุณสมบัติพิเศษเหนือมนุษย์ปกติของตัวละคร มีทั้งตัวละครที่ติดต่อวิญญาณได้ และตัวละครที่มีญาณหรือพลังจิต ดังตัวอย่างต่อไปนี้

มิเรียม จาก เพรงเงา

มิเรียม เป็นตัวละครเอกฝ่ายหญิงของเรื่อง เธอทำงานที่บริษัทของแสนบุญซึ่งเป็นตัวละครเอกฝ่ายชาย และได้มีโอกาสช่วยชีวิตแสนบุญให้รอดพ้นจากความตายอยู่หลายครั้ง ทั้งนี้ก็เพราะเธอสามารถติดต่อ สื่อสาร ได้ตอบพูดคุย มองเห็นวิญญาณได้ พลังที่สามารถติดต่อกับวิญญาณได้นี้ มิเรียมมีมาตั้งแต่เด็ก ดังตัวอย่างต่อไปนี้

คงเป็นกรรม...ที่หญิงสาวเองก็ไม่รู้ว่าไปทำอะไรผิดมาแต่ชาติปางไหน คนอื่นทั่วไปเขามีประสาทสัมผัสแค่นี้ อย่าง รูป รส กลิ่น เสียง และกายสัมผัส หากหล่อนมีเพิ่มขึ้นมาอีกหนึ่ง คือ...ประสาทสัมผัสรับรู้เกี่ยวกับสิ่งที่อยู่เหนือธรรมชาติ!

สัมผัสที่หกที่ว่านี้ไม่ได้ติดตัวหล่อนมาตั้งแต่เกิด หากมาเริ่มต้นเมื่ออายุได้ราวๆแปดขวบ เมื่อตกจากจักรยานพี่ชายสี่ระยะกระแทกหินจนสลบ

ออกจากโรงพยาบาล มิเรียมก็เริ่มเห็น “คน” แปลกๆ ไม่ใช่เห็นทุกวันทุกเวลา...แต่จะเห็นเฉพาะในเวลาที่ยลล่อนดวงตึก เจ็บป่วย อ่อนเพลีย หรือมีจิตใจหดหู่เศร้าหมอง(กิ่งฉัตร, ๒๕๔๒: ๙)

จากตัวอย่างการบรรยายข้างต้น ความสามารถพิเศษนี้ทำให้มิเรียมสามารถติดต่อกับวิญญาณสินทวิได้ ในคดีของสินทวินั้น หลักฐานที่มีอยู่ดูเหมือนเป็นอุบัติเหตุ แต่พอมิเรียมสามารถติดต่อกับสินทวิได้ จึงรู้ว่ามันคือการฆาตกรรม สินทวิจะมาคอยเตือนเวลาจะมีเหตุการณ์ร้ายแรงเกิดขึ้นเสมอ ส่งผลให้มิเรียมและแสนบุญรอดชีวิตทุกครั้ง จนคนร้ายต้องพยายามหาวิธีเอาชีวิตในครั้งต่อไป เป็นการสร้างความตื่นเต้นและช่วยให้เนื้อเรื่องพัฒนาจุดวิกฤตไปโดยลำดับ

ในเรื่อง **พรายปรารถนา** กิรณา ซึ่งเป็นตัวละครเอกฝ่ายหญิงของเรื่องสามารถติดต่อกับวิญญาณของจุลจันทร์ซึ่งเป็นวิญญาณที่สิงอยู่ในห้องที่เธอพักอยู่ได้ จุลจันทร์ขอร้องให้กิรณาช่วยสืบคดีการตายของเธอ ความสามารถพิเศษในการติดต่อสื่อสารวิญญาณได้ของกิรณา จึงมีผลต่อการดำเนินเรื่องในลำดับถัดไป กล่าวคือ กิรณานำข้อมูลที่ตนเห็นในความฝัน จากการซักถามจุลจันทร์ และจากการสืบสวนมาประมวลเข้าด้วยกัน จนกระทั่งเข้าใจใกล้ความจริงมากขึ้นเรื่อยๆ ส่งผลให้เนื้อเรื่องชวนติดตามและน่าตื่นเต้น

ส่วนตัวละครที่มีญาณหรือพลังจิต เป็นตัวละครที่มีพลังพิเศษที่ไม่ใช่ในด้านการติดต่อกับวิญญาณ คุณสมบัติที่พิเศษเหล่านี้ปรากฏอยู่ในตัวละคร ๓ ตัวด้วยกัน เช่น นัทธมน จากเรื่อง **ด้วยแรงอธิษฐาน** มีพลังจิตที่สามารถบังคับสิ่งของเคลื่อนย้าย ระลึกชาติได้ สะกดจิตคนให้เห็นภาพหลอนได้ ส่วน เป็ลยนฟ้า จากเรื่อง **แคะรอยรัก** มีความสามารถด้านการทำนายทายทักที่แม่นยำมา และ ตินณภพ จากเรื่อง **ลางลิขิต** สามารถเห็นอดีต สัมผัสถึงอนาคต และสามารถบังคับจิตใจคนได้ ซึ่งผู้วิจัยเคยกล่าวไว้แล้วอย่างละเอียดในบทที่ ๓ ในด้านการวิเคราะห์ตัวละคร

การใช้พลังพิเศษช่วยในการสืบค้นนี้ เป็นเสน่ห์อย่างหนึ่งในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของกึ่งฉัตร ทั้งนี้เพราะหลายปัญหาในคดีนั้น มีความลึกลับ คนธรรมดาไม่น่าจะคลี่คลายลำบาก กึ่งฉัตรเลยใช้ตัวละครที่มีพลังพิเศษมาช่วย ซึ่งมีส่วนเป็นอย่างมากที่ทำให้ปมปัญหาหรือความลึกลับในคดีค่อยๆคลี่คลาย หรือทำให้เนื้อเรื่องพัฒนาขึ้นตามลำดับ และผู้อ่านก็ชื่นชอบในพลังพิเศษนี้ ทำให้เรื่องน่าตื่นเต้นมากยิ่งขึ้น ทั้งยังกระตุ้นความสนใจใคร่รู้ของผู้อ่านได้เป็นอย่างดี กึ่งฉัตรจึงได้สร้างให้ตัวละครหลายตัวมีคุณสมบัติพิเศษขึ้น เพื่อสร้างความน่าสนใจให้กับเนื้อเรื่อง และยังเป็นการสร้างความแปลกใหม่ให้กับนวนิยายด้วยนั่นเอง

๕.๓.๓ ตัวละครที่ไม่ใช่มนุษย์

ตัวละครที่ไม่ใช่มนุษย์หรือก็คือวิญญาณนั้น เป็นตัวละครที่ปรากฏอยู่เพียง ๒ ตัว ได้แก่ จุลจันทร์ จากเรื่อง **พรายปรารถนา** ดังที่ได้กล่าวไว้แล้วในบทที่ ๓ หน้า ๙๒-๙๕ และสินทวิ จากเรื่อง **เพรงเงา** โดยจุลจันทร์มีบทบาทสำคัญในนวนิยายเรื่องพรายปรารถนา แต่สินทวิปรากฏบทบาทไม่มากนักในนวนิยายเรื่องเพรงเงา ทั้งสองต่างก็เป็นเหยื่อที่ถูกฆาตกรรมเช่นกัน ในคดีของสินทวินั้น ตำรวจสรุปคดีว่าเป็นอุบัติเหตุ แต่กึ่งฉัตรได้นำประเด็นคดีทางการเมืองมาผสมผสานเพิ่มเติม โดยทำเหมือนว่าเป้าหมายในการถูกปองร้ายคือ ดร.อุตร พอมิเริ่มสามารถติดต่อกับสินทวิได้ ความจริงจึงค่อยๆกระจ่าง ในส่วนของคดีจุลจันทร์นั้น เธอตายโดยที่คดียังไม่คลี่คลาย ข้าเธอยังตายกลายเป็นผีสิงห้องที่ตนเองเคยอาศัย ทำให้ถูกกับความชื่นชอบของผู้อ่านจนทำให้อยากติดตามเรื่องราวต่อ

ในนวนิยายทั้งสองเรื่องดังที่กล่าวมาข้างต้นนั้น เป็นที่น่าสังเกตว่า วิญญาณทั้งสองต่างก็ติดต่อสื่อสารกับตัวละครเอกฝ่ายหญิงทั้งสิ้น เพราะตัวละครเอกฝ่ายหญิงเป็นผู้ที่มีพลังพิเศษ ทำให้ในที่สุดตัวละครเอกฝ่ายหญิงก็ต้องไปให้ความช่วยเหลือตัวละครเอกฝ่ายชาย ทำให้ทั้งสองได้รู้จักกัน ใกล้ชิดกัน ก่อให้เกิดความรักระหว่งสืบสวนสอบสวนในที่สุด

ตัวละครที่ไม่ใช่มนุษย์นั้น มีบทบาทสำคัญต่อเรื่องในด้านที่มีความสามารถทำในสิ่งที่มนุษย์ทำไม่ได้หรือรู้ในสิ่งที่ตัวละครตัวอื่นไม่สามารถล่วงรู้ได้ ดังเช่น จุลจันทร์สามารถเข้าฝันให้ภรรยาฝันเห็นอดีตของตนเสมือนหนึ่งภรรยาเป็นจุลจันทร์เสียเอง หรือสินทวิสามารถล่วงรู้แผนการอันชั่วร้ายของ ดร.อุตร และสามารถมาเตือนมิเรียมกับแสนบุญได้ทันท่วงที ซึ่งทั้งหมดส่งผลให้การสืบสวนสอบสวนมีความก้าวหน้าและเนื้อเรื่องมีการพัฒนาไปโดยลำดับ

การสร้างตัวละครให้มีลักษณะพิเศษจึงเป็นการสร้างความน่าสนใจให้กับนวนิยายได้เป็นอย่างมากอีกวิธีหนึ่ง เพราะตัวละครเหล่านี้ต่างก็ได้ใช้ความสามารถพิเศษในการสืบสวนสอบสวนหรือสืบค้นความจริง หรือความสามารถพิเศษนี้ก่อให้เกิดการพัฒนาเรื่องไปโดยลำดับ ส่งผลให้เรื่องมีความลึกลับ น่าตื่นเต้น มีความน่าสนใจและชวนติดตามได้เป็นอย่างดี

๕.๔ แนวคิดที่หลากหลาย

แนวคิดในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของกึ่งจักร สามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ได้ กล่าวคือ ผู้อ่านสามารถเห็นชีวิตและเข้าใจชีวิตได้ดีมากขึ้น ได้สาระและประโยชน์จากเรื่องราวในนวนิยาย ทั้งแนวคิดด้านครอบครัว หน้าที่การงาน ความรัก การครองคู่ ความคิด ความเชื่อ และปัญหาสังคมด้านต่างๆ ที่ล้วนแล้วแต่มีปัญหาและอุปสรรคที่ต้องใช้สติปัญญาในการแก้ไข ดังเช่นตัวอย่างต่อไปนี้

แนวคิดในนวนิยายเรื่อง มายาตวัน เป็นแนวคิดที่เกี่ยวกับการทำงานนั้น กล่าวได้ว่า แม้เขตต์ตวันจะต้องเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ในหน้าที่การงาน ทั้งการเป็นนักแสดงหรือการเปิดห้องเสื้อที่มีอุปสรรคหรือปัญหามากเพียงไร เขตต์ตวันก็ได้ใช้ความสามารถและคุณความดีเป็นเครื่องพิสูจน์ตัวเองและแก้ปัญหา แม้ว่า เซน ครอบส จะพยายามทำลายชื่อเสียงหรือคนรอบข้างของเขตต์ตวันอยู่บ่อยครั้ง แต่เขตต์ตวันก็สามารถกอบกู้ชื่อเสียงและความน่าเชื่อถือกลับมาได้ในที่สุด และ เซน ครอบส เองกลับเป็นฝ่ายที่ต้องรับกรรมจากสิ่งที่ตนกระทำ

ในนวนิยายเรื่อง แกะรอยรัก มีแนวคิดที่แสดงให้เห็นถึงการที่ต้องใช้สติปัญญาและความสามารถในการฝ่าฟันปัญหาและอุปสรรคเช่นกัน กล่าวคือ ชมเดือนมาทำงานบริษัทค้าขายเพลงของทรงรบ และได้ใช้ความพยายามและความสามารถในการทำงาน อีกทั้งยังเป็นคนที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี จนเป็นที่ประจักษ์และยอมรับของเพื่อนร่วมงานและนายจ้าง แม้จะถูกสุณิสาใส่

ร้ายป้ายสีและกลั่นแกล้งหลายครั้งอยู่ตลอดเวลา แต่ในที่สุดแล้วชมเดือนก็สามารถเอาชนะอุปสรรคต่างๆมาได้และประสบความสำเร็จในที่สุด มีชื่อเสียงภายในระยะเวลาอันรวดเร็ว

ส่วนแนวคิดเรื่องในเรื่อง รหัสหัวใจ นั้น เกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็กในครอบครัว กล่าวคือ การที่วิมลลิน ซึ่งมีอดีตเป็นเด็กที่ชอบลักขโมยจนถึงขนาดเคยติดคุกหลายครั้ง ต่อมาวิภาดาภรรยา นายตำรวจชั้นผู้ใหญ่นำวิมลลินมาเลี้ยงเป็นลูก ให้ความรัก ความอบอุ่น การอบรมสั่งสอน การศึกษา จนวิมลลินเรียนจบปริญญาตรีและสามารถเข้ามาเป็นตำรวจหญิงที่เก่ง ดี และมีคุณภาพ คนหนึ่งของหน่วยงานได้ อันเป็นการแสดงให้เห็นว่า ความรัก การเอาใจใส่ ให้การอบรมและคำสั่งสอนที่ดี สามารถหล่อหลอมคนให้เปลี่ยนจากคนที่มีคุณสมบัติไม่ดีกลายมาเป็นคนดีได้

แนวคิดเรื่องในเรื่อง ฟ้ากระจ่างดาว ก็เกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็กของคนในครอบครัวเช่นกัน กล่าวคือ การที่สันติถูกเลี้ยงดูอย่างผิดๆในสังคมของภาคเหนือ ที่มีความเชื่อว่าผู้ชายเป็นใหญ่ ผู้หญิงเป็นทาสที่คอยรองรับอารมณ์และต้องทำงานหนัก นอกจากนี้ยังเป็นสังคมที่นิยมขายลูกสาวให้ไปเป็นโสเภณี ด้วยมีความเชื่อว่าเป็นความกตัญญูรู้คุณบิดามารดา เพราะสามารถหาเงินมาให้ครอบครัวได้เป็นจำนวนมาก ดังนั้นสันติจึงยึดติดกับสังคมที่ตนเองซึ่งเป็นหลานชายคนเดียวจึงมีสิทธิ์มีเสียงอยู่ในบ้าน ในทางตรงข้าม มีคนตาผู้เป็นป้าเต็บโตมาในสังคมของความเท่าเทียมกัน เมื่อต้องมาอยู่ร่วมกันในครอบครัวเดียวกัน ทำให้ป้าและหลานเกิดความไม่เข้าใจซึ่งกันและกัน มีคนตาใช้เวลาในการปรับทัศนคติที่ผิดๆของสันติจนสำเร็จ ทำให้สันติปรับพฤติกรรมใหม่ อีกทั้งสันติยังได้แบบอย่างของผู้ชายที่ดีจากสาววัดพระพิเรนทร์ ได้แบบอย่างของครอบครัวที่ดีที่ชายหญิงมีความเสมอภาคจากครูใหญ่และมีคนตาให้ดำเนินรอยตาม ในที่สุดสันติก็สามารถเปลี่ยนความคิดและปรับตัวได้ เต็บโตมาเป็นคนรุ่นใหม่ที่มีทัศนคติที่ถูกต้อง

แนวคิดที่เกี่ยวกับปัญหาสังคม ก็แสดงให้เห็นถึงสาระและประโยชน์ได้เช่นกัน กล่าวคือ ในเรื่อง ฟ้ากระจ่างดาว นั้น มีแนวคิดหลักที่เกี่ยวกับการทลายขบวนการค้าโสเภณี ซึ่งเป็นปัญหาหลักและสำคัญยิ่งของสังคมมาโดยตลอด มีคนตาตัวละครเอกฝ่ายหญิงนั้น มีความซิงซิงและพยายามตีแผ่เรื่องของโสเภณีและการทารุณกรรม เธอจึงพยายามต่อสู้เพื่อผู้หญิงที่ถูกกดขี่และอยู่ในสังคมของผู้ชายเป็นใหญ่ โดยใช้วิชาชีพนักข่าวเป็นพื้นฐาน และในครั้งที่รุนแรงที่สุดที่เป็นเหตุการณ์สำคัญในเรื่อง เธอการปลอมตัวเข้าไปเป็นโสเภณีที่ถูกส่งไปมาเลเซียเพื่อสืบเรื่องขบวนการค้ามนุษย์ จนสามารถทลายขบวนการนี้ได้ในที่สุด นอกจากนี้มีคณายังสอนและปลูกฝังทัศนคติที่ถูกต้องให้กับสันติผู้เป็นหลานชายที่มาจากสังคมชายเป็นใหญ่ ให้รู้จักเคารพเพศหญิง ให้เกียรติผู้หญิง และประณามความคิดความเชื่อเกี่ยวกับการขายตัวเพื่อเลี้ยงครอบครัว

กล่าวได้ว่าแนวคิดในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของกึ่งฉัตรนั้น นอกจากจะมีความหลากหลายแล้ว ยังแฝงสาระประโยชน์ให้กับผู้อ่านอีกด้วย โดยผู้อ่านสามารถนำแนวคิดเหล่านั้น

มาประยุกต์หรือปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี ทำให้นวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนมีคุณค่าในแง่มุมต่างๆไม่ต่างจากนวนิยายแนวอื่นด้วยเช่นกัน

นอกจากนี้แล้ว กิ่งฉัตรยังสนใจในเรื่องของความเป็นธรรมในสังคม จะเห็นได้ว่าบทสรุปของคนร้ายที่ทำผิดในนวนิยายแต่ละเรื่องนั้น ต่างก็ต้องถูกลงโทษเสมอ แม้ว่าจะลอยนวลได้ในตอนแรก เช่น ในเรื่อง รอยพรหม แม้ตำรวจจะสรุปคดีว่านายก้อนเป็นคนฆ่าข่มขืนพริมโรส ทั้งนายก้อนยังตายไปหลายปีแล้ว แต่เมื่อเริ่มสงสัยว่านายก้อนอาจถูกใส่ร้าย ทำยที่สุดแล้วความจริงทั้งหมดก็กระจ่าง จตุพลผู้ร้ายตัวจริงก็ต้องถูกลงโทษ หรือในเรื่อง เพรงเงา แม้ตำรวจจะสรุปว่าคดีรถชนของสินทวิเป็นอุบัติเหตุ แต่สุดท้ายก็ได้รู้ความจริงว่าเป็นการฆาตกรรม และผู้ร้ายที่ก่อคดีในเรื่องก็ต้องชดใช้ด้วยชีวิต เป็นต้น เพราะฉะนั้นแล้ว แนวคิดในนวนิยายของกิ่งฉัตรจึงแผ่สภาวะประโยชน์ในแง่มุมต่างๆให้กับชีวิตเช่นกัน

๕.๕ การสร้างฉากเพื่อดึงดูดความสนใจ

การสร้างฉากเพื่อดึงดูดความสนใจนั้น มีปรากฏอยู่บ้างในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของกิ่งฉัตร มีทั้งฉากที่มีความแปลก และ ฉากที่มีความลึกลับ น่ากลัว ดังต่อไปนี้

ฉากที่มีความแปลกนั้น เป็นฉากที่ปรากฏในเรื่อง **ด้วยแรงอธิษฐาน** นั่นคือ หลุมหลบภัย โดยฉากของหลุมหลบภัยนั้น มีความแปลกตรงที่ว่า ในปัจจุบันอาจหาหลุมหลบภัยของจริงดูได้ยากและไม่คุ้นเคย เพราะหลุมหลบภัยเป็นสิ่งที่มิในช่วงสงครามโลกครั้งที่ ๒ เมื่อสงครามเลิก หลุมหลบภัยมักถูกรื้อถอนไปด้วย หลุมหลบภัยจึงเป็นของแปลก ต่อมากิ่งฉัตรได้ใช้การพรรณนาเพื่อให้หลุมหลบภัยดูแปลกและน่ากลัวมากยิ่งขึ้น เพราะเป็นสถานที่ที่หวาดถูกทำร้ายและนำมาซึ่งไว้ที่นี้จนตาย ดังนั้นแล้ว เมื่อกิ่งฉัตรบรรยายถึงหลุมหลบภัย จึงสามารถเรียกความสนใจจากผู้อ่านได้เป็นอย่างดี ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ประตูหลุมเปิดเพราะบานพับขึ้นสนิม และพื้นร่องอัดแน่นไปด้วยดินกับรากหญ้า.....กลิ่นอับชื้นและเหม็นเขียวของรา ตะไคร่น้ำพุ่งออกมาปะทะ.....วรดาค่อยๆแทรกตัวผ่านประตูตามเขาเข้าไป สัมผัสแรกยามเมื่อสุดลมหายใจเข้าปอดคือกลิ่นอับชื้นของโพรงที่แทบไม่สัมผัสแดดมานานนับสิบปี ราและตะไคร่น้ำจับพื้นดินและตามผนังส่งกลิ่นเหม็นเขียวจัด หญิงสาวห่อไหล่ สะท้อนอย่างประหลาด ความเย็นชื้นจากดินและความมืดพุ่ง

เข้าจู่โจมโอบล้อมจากทุกด้าน ในนี้เย็นเหลือเกิน... (กึ่งฉัตร, ๒๕๓๘: ๑๑๓)

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นได้ว่ากึ่งฉัตรพรรณาสภาพของหลุมหลบภัยไว้อย่างละเอียด ได้ทั้งรูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส ทำให้ผู้อ่านจินตนาการถึงหลุมหลบภัยได้เป็นอย่างดี หลุมหลบภัยแห่งนี้เป็นฉากสำคัญที่มีบทบาทในเรื่อง เพราะเป็นสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ฆาตกรรม โดยบรรดาเข้าใจผิดว่ากฤตย์คนรักเป็นคนทำ เธอจึงกลับชาติมาเกิดใหม่เพื่อแก้แค้นกฤตย์โดยให้กฤตย์ถูกทำร้ายและโดนขังอยู่ในห้องเก็บของเก่าเหมือนกับที่เธอเคยถูกกระทำ เพื่อให้รับรู้ถึงความเจ็บปวดที่เธอเคยได้รับ ซึ่งฉากของหลุมหลบภัยจึงก่อให้เกิดความระทึกใจแก่ผู้อ่านได้เป็นอย่างดี

ส่วนฉากคอมมูนของลัทธิโซเลียที่เชียงใหม่ นั้น ผู้วิจัยได้เคยกล่าวไว้อย่างละเอียดแล้วในบทที่ ๓ หน้า ๑๑๐-๑๑๓ เรื่องฉาก ซึ่งโซเลียเป็นลัทธิความเชื่อลึกลับ เป็นสถานที่ปิดที่คนทั่วไปไม่เคยเห็นหรือไม่สามารถเข้าไปได้ ในคอมมูนมีวิถีชีวิตเฉพาะตัว มีระเบียบ เครื่องแต่งกาย การทานอาหาร พิธีกรรม ที่เป็นของตนเอง ซ้ำยังเป็นสถานที่เกิดเหตุการณ์วิกฤตในเรื่อง ซึ่งลักษณะของคอมมูนแห่งนี้ก็มีความแปลกตรงที่ คอมมูนเปรียบเสมือนเมืองเล็กๆเมืองหนึ่งที่มีโครงสร้างอาคารหรือสถาปัตยกรรมที่แปลกตา มีการวางแผนผังคอมมูนให้เป็นรูปพระอาทิตย์ที่มีรัศมีต่างๆแยกออกมา เพื่อให้เข้ากับชื่อของโซเลียซึ่งเป็นภาษาฝรั่งเศส แปลว่า พระอาทิตย์ นั่นเอง

ส่วนฉากที่มีความลึกลับน่ากลัว ได้แก่ ฉากอพาร์ทเมนต์ที่โรสพาเลขห้อง ๓๑๒ จากเรื่อง **พรายปรารถนา** ซึ่งเป็นฉากสำคัญของเรื่องเพราะการฆาตกรรมและจุดสุดยอดของเรื่องเกิดขึ้นที่นี่ นานที่เป็นนาที่ตายของตัวละครสำคัญทุกตัวเกิดขึ้นที่ห้องนี้ เนื่องจากห้องนี้เป็นห้องที่มีวิญญาณของจุลจันทรสิงอยู่ กึ่งฉัตรจึงต้องสร้างฉากให้สอดคล้องเหมาะสมกับเนื้อเรื่องด้วย ซึ่งเรื่องของห้องผีสิงนั้น เป็นเรื่องที่ผู้อ่านมักสนใจติดตาม โดยห้องผีสิงในนวนิยายเรื่องนี้ มีลักษณะของห้องผีสิงที่น่ากลัวทุกประการ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

กลับถึงในอพาร์ทเมนต์ในเวลาจวนห้าทุ่ม กิรณาไขกุญแจเอื้อมมือไปเปิดไฟก่อนโดยอัตโนมัติ และทันทีที่ห้องสว่างเรือง หญิงสาวก็แทบผงะด้วยความตกใจ ตั้งตัวไม่ติด จะไม่ให้แทบช็อคอย่างไรไหว...ในเมื่อที่หน้าต่างในห้องโถงร่างเลือนราวกับเงาของจุลจันทรปรากฏอย่างสงบ

..... บรรยากาศรอบข้างเปลี่ยนไปอีกแล้ว ยามนี้ความมืดเข้ามาครอบงำเต็มที่ ในห้องพักเล็กๆหนาวเย็นขึ้นทั้งๆที่ไม่ได้เปิดเครื่องปรับอากาศและที่ร้าย กลิ่นดอกจันทน์กะพ้ออ่อนๆที่หอมหวานซึ่งเขาสัมผัสได้ยามทชุด

ตัวลงนั่งเริ่มเปลี่ยนไป มีกลิ่นเหม็นร้ายกาจแทรกเข้ามาเหมือนที่เขาสูดเข้าไปในตอนแรกที่ย่างเท้าเข้ามาในนี้(กึ่งฉัตร, ๒๕๔๘: ๔๒๗)

จากตัวอย่างข้างต้น อพาร์ตเมนต์ห้องนี้มีวิญญาณของจุลจันทรสิงอยู่ ภิรณาได้ติดต่อสื่อสารกับจุลจันทรตลอดเรื่อง ทำให้บรรยากาศและสภาพของห้องแฉ่งไปด้วยความลึกลับ น่ากลัว มีครบเกือบทุกประสาทสัมผัส ทั้งรูป กลิ่น เสียง สัมผัสกล่าวคือ ทั้งมืด ทั้งเย็น มีกลิ่นประหลาด บางทีก็หอมเหมือนดอกไม้ไทยๆ บางทีก็เหม็นเน่าเหมือนกลิ่นซากศพ นอกจากนี้ยังมีเสียงสะท้อนลอยมาจากที่ไกลๆ และท้ายที่สุดคือ มีวิญญาณลอยไปลอยมา ปรากฏตัวบ้าง หายไปบ้าง ซึ่งทำให้ตัวละครในเรื่องหรือผู้อ่านเกิดอารมณ์ความรู้สึกกลัวและขนลุกได้เป็นอย่างดี ฉากห้องผีสิงจึงสามารถดึงดูดความสนใจจากผู้อ่านได้อีกวิธีหนึ่ง

กล่าวโดยสรุปแล้ว การสร้างฉากของกึ่งฉัตรมีความน่าสนใจและมีบทบาทที่สำคัญต่อเรื่องพอสมควร เพราะนอกจากฉากเหล่านี้จะเป็นฉากที่มีบทบาทเด่นในนวนิยายแล้ว ฉากในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของกึ่งฉัตรยังสามารถเรียกร้องความสนใจของผู้อ่านได้เป็นอย่างดี ส่งผลให้ผู้อ่านเกิดความสนใจอยากติดตามเรื่องราวต่อ ทั้งยังมีผลต่อการเกิดจุดวิกฤตหรือจุดสุดยอดของเรื่อง และทำให้เรื่องดำเนินไปอย่างเป็นระบบ

๕.๖ การสร้างความสัมพันธ์ให้ตัวละครเชื่อมโยงกันในกลุ่มของนวนิยาย

การสร้างความสัมพันธ์ให้ตัวละครเชื่อมโยงกันในกลุ่มของนวนิยาย หรือปรากฏบทบาทในนวนิยายเรื่องอื่นๆ มีปรากฏอยู่เป็นจำนวนมากทั้งในหมวดหมู่นวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนด้วยกันหรือในนวนิยายประเภทอื่นๆของกึ่งฉัตร ได้แก่

ติณณภพ และ อศิราภี ตัวละครเอกจาก **ลางลิขิต** ปรากฏบทบาทในเรื่อง **สืบลับรหัสรัก** และ **รหัสหัวใจ** นวนิยายทั้ง ๓ เรื่อง มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน โดยที่ ติณณภพ ซึ่งเป็นตัวละครเอกฝ่ายชายจากเรื่อง **ลางลิขิต** ซึ่งเข้าไปสืบคดีของอินที่ริสอร์ทแนบนที มีบทบาทในการแนะนำให้ตัวละครเอกฝ่ายชายและฝ่ายหญิง ในนวนิยายเรื่อง **สืบลับรหัสรัก** และ **รหัสหัวใจ** ได้รู้จักกัน และในเรื่อง **สืบลับรหัสรัก** ติณณภพ ยังช่วยเหลือในการสืบคดีของลัทธิติโฮเลยในตอนท้ายเรื่องด้วย ในนวนิยายทั้ง ๓ เรื่อง ติณณภพจึงปรากฏความสำคัญมาก-น้อยแตกต่างกันไปตามแต่บทบาทในเรื่อง

วิมลสิน ตัวละครเอกจาก **รหัสหัวใจ** ปรากฏบทบาทในเรื่อง **ฟ้ากระจ่างดาว** และ **หิรัณย์** ตัวละครเอกจาก **ฟ้ากระจ่างดาว** ปรากฏบทบาทในเรื่อง **รหัสหัวใจ** โดยที่ทั้งสองต่างก็เป็นตัวละครเอกในนวนิยายเรื่องของตนและเป็นตัวละครประกอบในนวนิยายอีกเรื่องหนึ่ง เช่น วิมลสิน มี

บทบาทหลักในการสืบค้นจากเรื่อง รหัสหัวใจ และมีบทบาทอยู่บ้างในเรื่อง ฟ้ากระจ่างดาว ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะหิรัญย์และ วิมลสิน เป็นตำรวจที่ทำงานอยู่หน่วยเดียวกัน คือ หน่วยปราบปราม ด้วย หน้าที่การงาน จึงอาจทำให้ต้องร่วมมือกันปฏิบัติงาน จึงปรากฏบทบาทในอีกเรื่องหนึ่งด้วยนั่นเอง

มัทนา สาระวารี และมีคณา ต่างก็ปรากฏบทบาทแตกต่างกันไปในเรื่อง **มายาตวัน มนต์จันทร** และ **ฟ้ากระจ่างดาว** กิ่งฉัตรเชื่อมโยงเนื้อเรื่องโดยให้นักข่าวทั้งสามทำงานอยู่ใน สำนักพิมพ์เดียวกัน นั่นคือ สำนักพิมพ์สยามสาร และแต่ละคนก็มีความถนัดในการทำข่าวเฉพาะ เรื่องด้านต่างๆ ทั้งสามสาวต่างก็เป็นนักข่าวที่มีความสามารถ กิ่งฉัตรจึงได้จัดวางให้ตัวละครแต่ละ ตัวไปสืบและทำข่าวเรื่องต่างๆ ที่ตนได้รับมอบหมาย ส่วน กฤตย์ ตัวละครเอกจากเรื่อง **ด้วยแรงอธิษฐาน** ปรากฏการอ้างถึงในเรื่อง **ฟ้ากระจ่างดาว**

การสร้างความสัมพันธ์ให้ตัวละครในแต่ละเรื่องมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันหรือปรากฏบทบาทในนวนิยายเรื่องอื่นๆ ยังเป็นการแสดงให้เห็นความสามารถของผู้แต่ง เช่น นวนิยายในกลุ่ม นักข่าวสาว เรื่อง **มายาตวัน มนต์จันทร ฟ้ากระจ่างดาว** ที่มีลักษณะของเรื่องที่เกิดขึ้นในเงื่อนไขเวลาเดียวกัน พร้อมกัน สอดคล้องกัน แต่กิ่งฉัตรไม่ได้เขียนนวนิยายทั้ง ๓ เรื่อง พร้อมกัน กล่าวคือ เรื่อง **มายาตวัน** เขียนเมื่อปี ๒๕๓๖ เรื่อง **มนต์จันทร** เขียนเมื่อปี ๒๕๔๑ และเรื่อง **ฟ้ากระจ่างดาว** เขียนเมื่อปี ๒๕๔๗ โดยบางตอนกิ่งฉัตรใช้บทบรรยายร่วมแบบเดียวกันในนวนิยายทั้ง ๓ เรื่อง หรือในบางตอนใช้สถานการณ์เดียวกัน แต่บรรยายในมุมมองของนักข่าวสาวที่เป็นตัวเอกในแต่ละเรื่อง ซึ่งนวนิยายทั้งสามเรื่องนี้ จะต้องมีความสอดคล้องและแนบเนียนกัน เพื่อให้ผู้อ่านจะได้ไม่รู้สึกระคายตะขงหรือสะดุดใจเวลาอ่านและเพื่อความราบรื่นในการอ่าน ซึ่งหมายความว่ากิ่งฉัตรต้องวางโครงเรื่องของนวนิยายทั้ง ๓ เรื่อง ไว้ล่วงหน้า และไม่มีการเปลี่ยนแปลง เพราะฉากที่เกิดขึ้นในนวนิยายเรื่องหนึ่ง ก็ต้องเกิดขึ้นในนวนิยายเรื่องอื่นๆ ด้วย บางครั้งกิ่งฉัตรอาจกระตุ้นความ น่าสนใจและอยากติดตามของผู้อ่านโดยการบอกไปบ้างอย่างล่วงหน้าในนวนิยายเรื่องหนึ่งๆ เช่น ในเรื่อง **มายาตวัน** ซึ่งเป็นเรื่องราวของมัทนานั้น ก็จะบอกว่ามัทนาไปช่วยดูแลสาระวารีที่ถูกกระบิด บาดเจ็บ จนรู้ได้ว่าสาระวารีถูกคนลอบปองร้าย ทำให้ผู้อ่านอยากติดตามเรื่องราวของสาระวารีใน **มนต์จันทร** อย่างละเอียดว่าเป็นอย่างไรนั่นเอง

การสร้างความสัมพันธ์ให้ตัวละครในแต่ละเรื่องมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน หรือปรากฏบทบาทในนวนิยายเรื่องอื่นๆ นั้น มีบทบาทในการทำให้ผู้อ่านรู้สึกว่าตัวละครไม่ตาย แต่ดูมีชีวิต ดูมีบทบาทโดดเด่น มีเรื่องราวที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ถ้าในกรณีที่ผู้อ่านมีความคุ้นเคยในเรื่องราว นวนิยายที่อ่านจบไป เมื่อมาอ่านพบตัวละครนี้อีกครั้งในนวนิยายเรื่องอื่นๆ ก็เหมือนกับได้พบคนที่ คุ้นเคยและทำให้ผู้อ่านรู้สึกผูกพันกับตัวละครมากขึ้น บางเรื่องอาจทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องหรือภูมิ หลังของตัวละครได้ง่ายขึ้นถ้าอ่านนวนิยายในกลุ่มที่ตัวละครเกี่ยวข้องกันนั่นเอง ถ้าในกรณีที่อ่าน

นวนิยายเล่มที่เนื้อหาหมาทึหลัง ก็จะมีการบอกว่าตัวละครนั้นๆเคยมีบทบาทมาแล้วในเรื่องใด ซึ่งทำให้ผู้อ่านอยากติดตามเรื่องอื่นต่อไปอีก

กล่าวโดยสรุปแล้ว ลักษณะเด่นในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของกึ่งฉัตรมีอยู่หลายลักษณะและมีหลายกลวิธีด้วยกัน โดยแต่ละกลวิธีต่างก็สร้างความน่าสนใจ ความสนใจใคร่รู้ หรือความตื่นเต้นชวนติดตามให้แก่ผู้อ่านได้ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีการผสมผสานเรื่องราวของการสืบสวนสอบสวนซึ่งเป็นเรื่องที่น่าสนใจ เข้มโหด รุนแรง เข้ากับเรื่องราวของความรักที่มีกลิ่นอายความหวานซึ่ง พอดีแถมยังตามแบบฉบับของกึ่งฉัตรได้แนบเนียนเป็นอย่างดี ลักษณะเด่นเหล่านี้เป็นสิ่งที่ทำให้ผลงานนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของกึ่งฉัตรมีความโดดเด่นไม่เหมือนใครและเป็นที่ยอมรับของผู้อ่านตลอดมา